Tin mừng theo
Ma-thi-ơ

1 Gia phổ Đức Chúa Jêsus Christ, con cháu Đa-
vít và con cháu Aùp-ra-ham.
2 Aùp-ra-ham sanh Y-sác; Y-sác sanh Gia-cốp;
Gia-cốp sanh Giu-đa và anh em người.
3 Giu-đa bởi Tha-ma sanh Pha-rê và Xa-ra. Pha-
rê sanh Eách-rôm; Eách-rôm sanh A-ram;
4 A-ram sanh A-mi-na-đáp; A-mi-na-đáp sanh
Na-ách-son; Na-ách-son sanh Sanh-môn.
5 Sanh-môn bởi Ra-háp sanh Bô-ô. Bô-ô bởi
Ru-tơ sanh Ô-bết. Ô-bết sanh Gie-sê;
6 Gie-sê sanh vua Đa-vít. Đa-vít bởi vợ của U-ri
sanh Sa-lô-môn.
7 Sa-lô-môn sanh Rô-bô-am; Rô-bô-am sanh A-
bi-gia; A-bi-gia sanh A-sa;
8 A-sa sanh Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sanh Giô-
ram; Giô-ram sanh Ô-xia.
9 Ô-xia sanh Giô-tam; Giô-tam sanh A-cha; A-
cha sanh Ê-xê-chia.
10 Ê-xê-chia sanh Ma-na-sê; Ma-na-sê sanh A-
môn; A-môn sanh Giô-si-a.
11 Giô-si-a đang khi bị đày qua nước Ba-by-lôn
sanh Giê-chô-nia và anh em người.
12 Khi đã bị đày qua nước Ba-by-lôn, thì Giê-
chô-nia sanh Sa-la-thi-ên; Sa-la-thi-ên sanh Xô-
rô-ba-bên;
13 Xô-rô-ba-bên sanh A-bi-út; A-bi-út sanh Ê-li-
a-kim; Ê-li-a-kim sanh A-xô.

14 A-xô sanh Sa-đốc; Sa-đốc sanh A-chim; A-
chim sanh Ê-li-út;
15 Ê-li-út sanh Ê-lê-a-xa; Ê-lê-a-xa sanh Ma-
than; Ma-than sanh Gia-cốp;
16 Gia-cốp sanh Giô-sép là chồng Ma-ri; Ma-ri
là người sanh Đức Chúa Jêsus, gọi là Christ.
17 Như vậy, từ Aùp-ra-ham cho đến Đa-vít, hết
thảy có mười bốn đời; từ Đa-vít cho đến khi bị
đày qua nước Ba-by-lôn, cũng có mười bốn đời;
và từ khi bị đày qua nước Ba-by-lôn cho đến
Đấng Christ, lại cũng có mười bốn đời.
18 Vả, sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ
đã xảy ra như vầy: Khi Ma-ri, mẹ Ngài, đã hứa
gả cho Giô-sép, song chưa ăn ở cùng nhau, thì
người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh.
19 Giô-sép chồng người, là người có nghĩa,
chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem
để nhẹm.
20 Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên
sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc
chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con cháu
Đa-vít, ngươi chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con
mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh.
21 Người sẽ sanh một trai, ngươi khá đặt tên là
Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra
khỏi tội.
22 Mọi việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng
nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán
rằng:
23 Nầy, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh
một con trai, Rồi người ta sẽ đặt tên con trai đó

là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: Đức Chúa Trời ở cùng
chúng ta.
24 Khi Giô-sép thức dậy rồi, thì làm y như lời
thiên sứ của Chúa đã dặn, mà đem vợ về với
mình;
25 song không hề ăn ở với cho đến khi người
sanh một trai, thì đặt tên là Jêsus.

2

1 Khi Đức Chúa Jêsus đã sanh tại thành Bết-
lê-hem, xứ Giu-đê, đang đời vua Hê-rốt, có mấy
thầy bác sĩ ở đông phương đến thành Giê-ru-sa-
lem,
2 mà hỏi rằng: Vua dân Giu-đa mới sanh tại
đâu? Vì chúng ta đã thấy ngôi sao Ngài bên đông
phương, nên đến đặng thờ lạy Ngài.
3 Nghe tin ấy, vua Hê-rốt cùng cả thành Giê-
ru-sa-lem đều bối rối.
4 Vua bèn nhóm các thầy tế lễ cả và các thầy
thông giáo trong dân lại mà tra hỏi rằng Đấng
Christ phải sanh tại đâu.
5 Tâu rằng: Tại Bết-lê-hem, xứ Giu-đê; vì có lời
của đấng tiên tri chép như vầy:
6 Hỡi Bết-lê-hem, đất Giu-đa! Thật ngươi
chẳng phải kém gì các thành lớn của xứ Giu-đa
đâu, Vì từ ngươi sẽ ra một tướng, Là Đấng chăn
dân Y-sơ-ra-ên, tức dân ta.
7 Vua Hê-rốt bèn vời mấy thầy bác sĩ cách kín
nhiệm, mà hỏi kỹ càng về ngôi sao đã hiện ra
khi nào.
8 Rồi vua sai mấy thầy đó đến thành Bết-lê-
hem, và dặn rằng: Các ngươi hãy đi, hỏi thăm

cho chắc về tích con trẻ đó; khi tìm được rồi, hãy
cho ta biết, đặng ta cũng đến mà thờ lạy Ngài.
9 Mấy thầy nghe vua phán xong, liền đi. Kìa,
ngôi sao mà họ đã thấy bên đông phương, đi
trước mặt cho đến chừng ngay trên chỗ con trẻ
ở mới dừng lại.
10 Mấy thầy thấy ngôi sao, mừng rỡ quá bội.
11 Khi vào đến nhà, thấy con trẻ cùng Ma-ri,
mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài;
rồi bày của quí ra, dâng cho Ngài những lễ vật,
là vàng, nhũ hương, và một dược.
12 Kế đó, trong giấc chiêm bao, mấy thầy được
Đức Chúa Trời mách bảo đừng trở lại nơi vua
Hê-rốt; nên họ đi đường khác mà về xứ mình.
13 Sau khi mấy thầy đó đi rồi, có một thiên
sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong chiêm
bao, mà truyền rằng: Hãy chờ dậy, đem con trẻ
và mẹ Ngài trốn qua nước Ê-díp-tô, rồi cứ ở đó
cho tới chừng nào ta bảo ngươi; vì vua Hê-rốt sẽ
kiếm con trẻ ấy mà giết.
14 Giô-sép bèn chờ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài
đang ban đêm lánh qua nước Ê-díp-tô.
15 Người ở đó cho tới khi vua Hê-rốt băng, hầu
cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri
mà phán rằng: Ta đã gọi Con ta ra khỏi nước
Ê-díp-tô.
16 Vua Hê-rốt thấy mình đã bị mấy thầy bác
sĩ đánh lừa, thì tức giận quá, bèn sai giết hết
thảy con trai từ hai tuổi sấp xuống ở thành Bết-
lê-hem và cả hạt, theo đúng ngày tháng mà mấy
thầy bác sĩ đã cho vua biết.

17 Vậy là ứng nghiệm lời đấng tiên tri Giê-rê-mi
đã nói rằng:
18 Người ta có nghe tiếng kêu la, phàn nàn,
than khóc trong thành Ra-ma: Aáy là Ra-chen
khóc các con mình, mà không chịu yên ủi, vì
chúng nó không còn nữa.
19 Nhưng sau khi vua Hê-rốt băng, có một
thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong
chiêm bao, tại nước Ê-díp-tô, mà truyền rằng:
20 Hãy chờ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài trở về
xứ Y-sơ-ra-ên, vì những kẻ muốn giết con trẻ đã
chết rồi.
21 Giô-sép bèn chờ dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài
trở về xứ Y-sơ-ra-ên.
22 Song khi nghe vua A-chê-la-u nối ngôi vua
cha là Hê-rốt mà trị vì tại xứ Giu-đê, thì Giô-sép
sợ, không dám về; và bởi đã được Đức Chúa Trời
mách bảo trong chiêm bao, nên người vào xứ Ga-
li-lê,
23 ở trong một thành kia tên là Na-xa-rét. Vậy
là ứng nghiệm lời mấy đấng tiên tri đã nói rằng:
Người ta sẽ gọi Ngài là người Na-xa-rét.

3

1 Lúc ấy, Giăng Báp-tít đến giảng đạo trong
đồng vắng xứ Giu-đê,
2 rằng: Các ngươi phải ăn năn, vì nước thiên
đàng đã đến gần!
3 Aáy là về Giăng Báp-tít mà đấng tiên tri Ê-
sai đã báo trước rằng: Có tiếng kêu trong đồng
vắng: Hãy dọn đường Chúa, Ban bằng các nẻo
Ngài.

4 Vả Giăng mặc áo bằng lông lạc đà, buộc dây
lưng bằng da; ăn, thì ăn những châu chấu và
mật ong rừng.
5 Bấy giờ, dân thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-
đê, và cả miền chung quanh sông Giô-đanh đều
đến cùng người;
6 và khi họ đã xưng tội mình rồi, thì chịu người
làm phép báp tem dưới sông Giô-đanh.
7 Bởi Giăng thấy nhiều người dòng Pha-ri-si và
Sa-đu-sê đến chịu phép báp-tem mình, thì bảo
họ rằng: Hỡi dòng dõi rắn lục kia, ai đã dạy các
ngươi tránh khỏi cơn giận ngày sau?
8 Vậy, các ngươi hãy kết quả xứng đáng với sự
ăn năn,
9 và đừng tự khoe rằng: Aùp-ra-ham là tổ
chúng ta; và ta nói cho các ngươi rằng Đức Chúa
Trời có thể khiến đá nầy sanh ra con cái cho Aùp-
ra-ham được.
10 Bây giờ cái búa đã để kề rễ cây; vậy hễ cây
nào không sanh trái tốt, thì sẽ phải đốn và chụm.
11 Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp-
tem cho các ngươi ăn năn; song Đấng đến sau ta
có quyền phép hơn ta, ta không đáng xách giày
Ngài. Aáy là Đấng sẽ làm phép báp-tem cho các
ngươi bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa.
12 Tay Ngài cầm nia mà dê thật sạch sân lúa
mình và Ngài sẽ chứa lúa vào kho, còn rơm rạ
thì đốt trong lửa chẳng hề tắt.
13 Khi ấy, Đức Chúa Jêsus từ xứ Ga-li-lê đến
cùng Giăng tại sông Giô-đanh, đặng chịu người
làm phép báp-tem.

14 Song Giăng từ chối mà rằng: Chính tôi cần
phải chịu Ngài làm phép báp-tem, mà Ngài lại
trở đến cùng tôi sao! Đức Chúa Jêsus đáp rằng:
15 Bây giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm cho
trọn mọi việc công bình như vậy. Giăng bèn
vâng lời Ngài.
16 Vừa khi chịu phép báp-tem rồi, Đức Chúa
Jêsus ra khỏi nước; bỗng chúc các từng trời mở
ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự
xuống như chim bò câu, đậu trên Ngài.
17 Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Nầy
là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng.

4

1 Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus
đến nơi đồng vắng, đặng chịu ma quỉ cám dỗ.
2 Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi
đêm rồi, sau thì đói.
3 Quỉ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu
ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến
đá nầy trở nên bánh đi.
4 Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người
ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song
nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.
5 Ma quỉ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh,
đặt Ngài trên nóc đền thờ,
6 và nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa
Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép
rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi,
thì Các Đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, Kẻo
chân ngươi vấp nhằm đá chăng.

7 Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có lời chép rằng:
Ngươi đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi.
8 Ma quỉ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ
cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển
các nước ấy;
9 mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước
mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy
mọi sự nầy.
10 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi
quỉ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng:
Ngươi phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời
ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi.
11 Ma quỉ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần
mà hầu việc Ngài.
12 Vả, khi Đức Chúa Jêsus nghe Giăng bị tù rồi,
thì Ngài lánh qua xứ Ga-li-lê.
13 Ngài bỏ thành Na-xa-rét mà đến ở thành Ca-
bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-
lôn cùng xứ Nép-ta-li,
14 để cho ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai đã
nói rằng:
15 Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, ỳ về trên con
đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh, Tức
là xứ Ga-li-lê thuộc về dân ngoại…,
16 Dân ấy ngồi chỗ tối tăm, Đã thấy ánh sáng
lớn; Và trên những kẻ ngồi trong miền và dưới
bóng sự chết, Thì ánh sáng đã mọc lên.
17 Từ lúc đó, Đức Chúa Jêsus khởi giảng dạy
rằng: Các ngươi hãy ăn năn, vì nước thiên đàng
đã đến gần.
18 Khi Ngài đang đi dọc theo mé biển Ga-li-lê,

thấy hai anh em kia, là Si-môn, cũng gọi là Phi-
e-rơ, với em là Anh-rê, đang thả lưới dưới biển,
vì hai anh em vốn là người đánh cá.
19 Ngài phán cùng hai người rằng: Các ngươi
hãy theo ta, ta sẽ cho các ngươi nên tay đánh
lưới người.
20 Hai anh em liền bỏ lưới mà theo Ngài.
21 Từ đó đi một đỗi xa xa nữa, Ngài thấy hai
anh em khác, là Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, với
em là Giăng, đang cùng cha mình là Xê-bê-đê
vá lưới trong thuyền; Ngài bèn gọi hai người.
22 Tức thì hai người đó bỏ thuyền và cha mình
mà theo Ngài.
23 Đức Chúa Jêsus đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ
trong các nhà hội, giảng Tin Lành của nước Đức
Chúa Trời và chữa lành mọi thứ tật bịnh trong
dân.
24 Vậy, danh tiếng Ngài đồn ra khắp cả xứ Sy-ri,
người ta bèn đem cho Ngài mọi người đau ốm,
hay là mắc bịnh nọ tật kia, những kẻ bị quỉ ám,
điên cuồng, bại xuội, thì Ngài chữa cho họ được
lành cả.
25 Vả lại, từ xứ Ga-li-lê, xứ Đê-ca-bô-lơ, thành
Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đê, cho đến xứ bên kia
sông Giô-đanh, thiên hạ kéo nhau rất đông mà
theo Ngài.

5

1 Đức Chúa Jêsus xem thấy đoàn dân đông,
bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ
đến gần.
2 Ngài bèn mở miệng mà truyền dạy rằng:

3 Phước cho những kẻ có lòng khó khăn, vì
nước thiên đàng là của những kẻ ấy!
4 Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được
yên ủi!
5 Phước cho những kẻ nhu mì, vì sẽ hưởng
được đất!
6 Phước cho những kẻ đói khát sự công bình,
vì sẽ được no đủ!
7 Phước cho những kẻ hay thương xót, vì sẽ
được thương xót!
8 Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì
sẽ thấy Đức Chúa Trời!
9 Phước cho những kẻ làm cho người hòa
thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!
10 Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công
bình, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy!
11 Khi nào vì cớ ta mà người ta mắng nhiếc,
bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các ngươi,
thì các ngươi sẽ được phước.
12 Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần
thưởng các ngươi ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì
người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước
các ngươi như vậy.
13 Các ngươi là muối của đất; song nếu mất
mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn
lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải
quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân.
14 Các ngươi là sự sáng của thế gian; một cái
thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất
được:
15 cũng không ai thắp đèn mà để dưới cái

thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó
soi sáng mọi người ở trong nhà.
16 Sự sáng các ngươi hãy soi trước mặt người
ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của
các ngươi, và ngợi khen Cha các ngươi ở trên
trời.
17 Các ngươi đừng tưởng ta đến đặng phá luật
pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để
phá, song để làm cho trọn.
18 Vì ta nói thật cùng các ngươi, đang khi trời
đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật
pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi
sự được trọn.
19 Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong
những điều răn nầy, và dạy người ta làm như
vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên
đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy
người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước
thiên đàng.
20 Vì ta phán cho các ngươi rằng, nếu sự công
bình của các ngươi chẳng trổi hơn sự công bình
của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si,
thì các ngươi chắc không vào nước thiên đàng.
21 Các ngươi có nghe lời phán cho người xưa
rằng: Ngươi chớ giết ai; và rằng: Hễ ai giết
người thì đáng bị tòa án xử đoán.
22 Song ta phán cho các ngươi: Hễ ai giận anh
em mình thì đáng bị tòa án xử đoán; ai mắng
anh em mình rằng: Ra-ca, thì đáng bị tòa công
luận xử đoán; ai mắng anh em mình là đồ điên,
thì đáng bị lửa địa ngục hành phạt.

23 Aáy vậy, nếu khi nào ngươi đem dâng của lễ
nơi bàn thờ, mà nhớ lại anh em có điều gì nghịch
cùng mình,
24 thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giảng
hòa với anh em trước đã; rồi hãy đến dâng của
lễ.
25 Khi ngươi đi đường với kẻ nghịch mình, phải
lập tức hòa với họ, kẻo họ nộp ngươi cho quan
án, quan án giao ngươi cho thầy đội, mà ngươi
phải ở tù.
26 Quả thật, ta nói cùng ngươi, ngươi trả còn
thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.
27 Các ngươi có nghe lời phán rằng: Ngươi chớ
phạm tội tà dâm.
28 Song ta phán cho các ngươi biết: Hễ ai ngó
đàn bà mà động tình tham muốn, thì trong lòng
đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.
29 Vậy nếu con mắt bên hữu xui cho ngươi
phạm tội, thì hãy móc mà quăng nó cho xa ngươi
đi; vì thà chịu một phần thân thể ngươi phải hư,
còn hơn là cả thân thể bị ném vào địa ngục.
30 Lại nếu tay hữu xui cho ngươi phạm tội, thì
hãy chặt mà liệng nó cho xa ngươi đi; vì thà chịu
một phần thân thể ngươi phải hư, còn hơn là cả
thân thể vào địa ngục.
31 Lại có nói rằng: Nếu người nào để vợ mình,
thì hãy cho vợ cái tờ để.
32 Song ta phán cùng các ngươi: Nếu người
nào để vợ mà không phải vì cớ ngoại tình, thì
người ấy làm cho vợ mình ra người tà dâm; lại
nếu người nào cưới đàn bà bị để, thì cũng phạm

tội tà dâm.
33 Các ngươi còn có nghe lời phán cho người
xưa rằng: Ngươi chớ thề dối, nhưng đối với
Chúa, phải giữ vẹn lời thề mình.
34 Song ta phán cùng các ngươi rằng đừng thề
chi hết: đừng chỉ trời mà thề, vì là ngôi của Đức
Chúa Trời;
35 đừng chỉ đất mà thề, vì là bệ chân của Đức
Chúa Trời; đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề,
vì là thành của Vua lớn.
36 Lại cũng đừng chỉ đầu ngươi mà thề, vì tự
ngươi không thể làm cho một sợi tóc nên trắng
hay là đen được.
37 Song ngươi phải nói rằng: phải, phải;
không, không. Còn điều người ta nói thêm đó,
bởi nơi quỉ dữ mà ra.
38 Các ngươi có nghe lời phán rằng: Mắt đền
mắt, răng đền răng.
39 Song ta bảo các ngươi, đừng chống cự kẻ
dữ. Trái lại, nếu ai vả má bên hữu ngươi, hãy
đưa má bên kia cho họ luôn;
40 nếu ai muốn kiện ngươi đặng lột cái áo vắn,
hãy để họ lấy luôn cái áo dài nữa;
41 nếu ai muốn bắt ngươi đi một dặm đường,
hãy đi hai dặm với họ.
42 Ai xin của ngươi hãy cho, ai muốn mượn của
ngươi, thì đừng trớ.
43 Các ngươi có nghe lời phán rằng: Hãy yêu
người lân cận, và hãy ghét kẻ thù nghịch mình.
44 Song ta nói cùng các ngươi rằng: Hãy yêu
kẻ thù nghịch, và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các

ngươi,
45 hầu cho các ngươi được làm con của Cha các
ngươi ở trên trời; bởi vì Ngài khiến mặt trời mọc
lên soi kẻ dữ cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công
bình cùng kẻ độc ác.
46 Nếu các ngươi yêu những kẻ yêu mình, thì
có được thưởng gì đâu? Những kẻ thâu thuế há
chẳng làm như vậy sao?
47 Lại nếu các ngươi tiếp đãi anh em mình mà
thôi, thì có lạ gì hơn ai? Người ngoại há chẳng
làm như vậy sao?
48 Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha
các ngươi ở trên trời là trọn vẹn.

6

1 Hãy giữ, đừng làm sự công bình mình trước
mặt người ta, cho họ đều thấy. Bằng không, thì
các ngươi chẳng được phần thưởng gì của Cha
các ngươi ở trên trời.
2 Vậy, khi ngươi bố thí, đừng thổi kèn trước
mặt mình, như bọn giả hình làm trong nhà hội
và ngoài đường, để được người ta tôn kính. Quả
thật, ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần
thưởng của mình rồi.
3 Song khi ngươi bố thí, đừng cho tay tả biết
tay hữu làm việc gì,
4 hầu cho sự bố thí được kín nhiệm; và Cha
ngươi, là Đấng thấy trong chỗ kín nhiệm, sẽ
thưởng cho ngươi.
5 Khi các ngươi cầu nguyện, đừng làm như bọn
giả hình; vì họ ưa đứng cầu nguyện nơi nhà hội

và góc đường, để cho thiên hạ đều thấy. Quả
thật ta nói cùng các ngươi, bọn đó đã được phần
thưởng của mình rồi.
6 Song khi ngươi cầu nguyện, hãy vào phòng
riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện Cha ngươi,
ở nơi kín nhiệm đó; và Cha ngươi, là Đấng thấy
trong chỗ kín nhiệm, sẽ thưởng cho ngươi.
7 Vả, khi các ngươi cầu nguyện, đừng dùng
những lời lặp vô ích như người ngoại; vì họ
tưởng vì cớ lời mình nói nhiều thì được nhậm.
8 Vậy, các ngươi đừng như họ; vì Cha các ngươi
biết các ngươi cần sự gì trước khi chưa xin Ngài.
9 Vậy các ngươi hãy cầu như vầy: Lạy Cha
chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh;
10 Nước Cha được đến; Cha ðýõòc nên, õÒ ðâìt
nhý trõÌi!
11 Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày;
12 Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi
cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi;
13 Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu
chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh
hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men.
14 Vả, nếu các ngươi tha lỗi cho người ta, thì
Cha các ngươi ở trên trời cũng sẽ tha thứ các
ngươi.
15 Song nếu không tha lỗi cho người ta, thì Cha
các ngươi cũng sẽ không tha lỗi cho các ngươi.
16 Khi các ngươi kiêng ăn, chớ làm bộ buồn
rầu như bọn giả hình; vì họ nhăn mặt, cho mọi
người biết họ kiêng ăn. Quả thật, ta nói cùng các
ngươi, bọn đó đã được phần thưởng của mình

rồi.
17 Song khi ngươi kiêng ăn, hãy xức dầu trên
đầu, và rửa mặt,
18 hầu cho người ta không xem thấy ngươi
đang kiêng ăn, nhưng chỉ Cha ngươi là Đấng
ở nơi kín nhiệm xem thấy mà thôi; và Cha ngươi
thấy trong chỗ kín nhiệm sẽ thưởng cho ngươi.
19 Các ngươi chớ chứa của cải ở dưới đất, là
nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào
ngạch khoét vách mà lấy;
20 nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi
chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng
có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy.
21 Vì chưng của cải ngươi ở đâu, thì lòng ngươi
cũng ở đó.
22 Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt ngươi
sáng sủa thì cả thân thể ngươi sẽ được sáng láng;
23 nhưng nếu mắt ngươi xấu, thì cả thân thể sẽ
tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong ngươi chỉ là
tối tăm, thì sự tối tăm nầy sẽ lớn biết là dường
bao!
24 Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét
người nầy mà yêu người kia, hoặc trọng người
nầy mà khinh người kia. Các ngươi không có thể
làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa.
25 Vậy nên ta phán cùng các ngươi rằng: đừng
vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì
thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng
quí trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quí
trọng hơn quần áo sao?
26 Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt

cũng chẳng có thâu trữ vào kho tàng, mà Cha
các ngươi trên trời nuôi nó. Các ngươi há chẳng
phải là quí trọng hơn loài chim sao?
27 Vả lại, có ai trong vòng các ngươi lo lắng
mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc
không?
28 Còn về phần quần áo, các ngươi lại lo lắng
mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ
ngoài đồng mọc lên thể nào: chẳng làm khó
nhọc, cũng không kéo chỉ;
29 nhưng ta phán cùng các ngươi, dẫu vua Sa-
lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được
mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó.
30 Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống
nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời
còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các
ngươi!
31 Aáy vậy, các ngươi chớ lo lắng mà nói rằng:
Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì?
32 Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường
tìm, và Cha các ngươi ở trên trời vốn biết các
ngươi cần dùng những điều đó rồi.
33 Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức
Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ
cho thêm các ngươi mọi điều ấy nữa.
34 Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai
sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ
cho ngày ấy.

7

1 Các ngươi đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị

đoán xét.
2 Vì các ngươi đoán xét người ta thể nào, thì
họ cũng đoán xét lại thể ấy; các ngươi lường cho
người ta mực nào, thì họ cũng lường lại cho mực
ấy.
3 Sao ngươi dòm thấy cái rác trong mắt anh em
ngươi, mà chẳng thấy cây đà trong mắt mình?
4 Sao ngươi dám nói với anh em rằng: Để tôi
lấy cái rác ra khỏi mắt anh, mà chính ngươi có
cây đà trong mắt mình?
5 Hỡi kẻ giả hình! trước hết phải lấy cây đà
khỏi mắt mình đi, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác
ra khỏi mắt anh em mình được.
6 Đừng cho chó những đồ thánh, và đừng
quăng hột trai mình trước mặt heo, kẻo nó đạp
dưới chân, và quay lại cắn xé các ngươi.
7 Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa,
sẽ mở cho.
8 Bởi vì, hễ ai xin thì được; ai tìm thì gặp; ai
gõ cửa thì được mở.
9 Trong các ngươi có ai, khi con mình xin bánh,
mà cho đá chăng?
10 Hay là con mình xin cá, mà cho rắn chăng?
11 Vậy nếu các ngươi vốn là xấu, còn biết cho
con cái mình các vật tốt thay, huống chi Cha các
ngươi ở trên trời lại chẳng ban các vật tốt cho
những người xin Ngài sao?
12 Aáy vậy, hễ điều chi mà các ngươi muốn
người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều
đó cho họ, vì ấy là luật pháp và lời tiên tri.
13 Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường

khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó
cũng nhiều.
14 Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự
sống, kẻ kiếm được thì ít.
15 Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang
lốt chiên đến cùng các ngươi, song bề trong thật
là muông sói hay cắn xé.
16 Các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết
được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là
trái vả nơi bụi tật lê?
17 Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng
cây nào xấu thì sanh trái xấu.
18 Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây
xấu cũng chẳng sanh được trái tốt.
19 Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn
mà chụm đi.
20 Aáy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà
nhận biết được.
21 Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng:
Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên
đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của
Cha ta ở trên trời mà thôi.
22 Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta
rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng
nhân danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân danh
Chúa mà trừ quỉ sao? và lại nhân danh Chúa mà
làm nhiều phép lạ sao?
23 Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi
kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ,
hãy lui ra khỏi ta!
24 Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán

đây, thì giống như một người khôn ngoan cất
nhà mình trên hòn đá.
25 Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà
ấy; song không sập, vì đã cất trên đá.
26 Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm
theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên
đất cát.
27 Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà
ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều.
28 Vả, khi Đức Chúa Jêsus vừa phán những lời
ấy xong, đoàn dân lấy đạo Ngài làm lạ;
29 vì Ngài dạy như là có quyền, chớ không
giống các thầy thông giáo.

8

1 Khi Đức Chúa Jêsus ở trên núi xuống, có đoàn
dân đông lắm theo Ngài.
2 Nầy, có một người phung đến gần, lạy Ngài,
mà thưa rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa khứng, chắc
có thể làm cho tôi sạch được.
3 Đức Chúa Jêsus giơ tay rờ người, mà phán
rằng: Ta khứng, hãy sạch đi. Tức thì người
phung được sạch.
4 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng người rằng:
Hãy giữ, chớ nói cùng ai; song hãy đi tỏ mình
cùng thầy cả, và dâng của lễ theo như Môi-se
dạy, để làm chứng cho họ.
5 Khi Đức Chúa Jêsus vào thành Ca-bê-na-um,
có một thầy đội đến cùng Ngài,
6 mà xin rằng: Lạy Chúa, đứa đầy tớ tôi mắc
bịnh bại, nằm liệt ở nhà tôi, đau đớn lắm.

7 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta sẽ đến, chữa
cho nó được lành.
8 Thầy đội thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng
đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa chỉ phán một
lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành.
9 Vì tôi ở dưới quyền người khác, tôi cũng có
quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi biểu tên nầy
rằng: hãy đi! thì nó đi; biểu tên kia rằng: Hãy
đến! thì nó đến; và dạy đầy tớ tôi rằng: Hãy
làm việc nầy! thì nó làm.
10 Đức Chúa Jêsus nghe lời đó rồi, lấy làm lạ,
mà phán cùng những kẻ đi theo rằng: Quả thật,
ta nói cùng các ngươi, ta chưa hề thấy ai trong
dân Y-sơ-ra-ên có đức tin lớn dường ấy.
11 Ta cũng nói cùng các ngươi, có nhiều người
từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng
bàn với Aùp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong
nước thiên đàng.
12 Nhưng các con bổn quốc sẽ bị liệng ra chốn
tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến
răng.
13 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng thầy đội
rằng: Hãy về, theo như điều ngươi tin thì sẽ
được thành vậy. Và chính trong giờ ấy, đứa đầy
tớ được lành.
14 Đoạn, Đức Chúa Jêsus vào nhà Phi-e-rơ, thấy
bà gia người nằm trên giường, đau rét.
15 Ngài bèn rờ tay người bịnh, rét liền mất đi;
rồi người đứng dậy giúp việc hầu Ngài.
16 Đến chiều, người ta đem cho Đức Chúa Jêsus
nhiều kẻ bị quỉ ám, Ngài lấy lời nói mà đuổi quỉ

ra; cũng chữa được hết thảy những người bịnh,
17 vậy cho được ứng nghiệm lời của Đấng tiên
tri Ê-sai đã nói rằng: Chính Ngài đã lấy tật
nguyền của chúng ta, và gánh bịnh hoạn của
chúng ta.
18 Vả, khi Đức Chúa Jêsus thấy đoàn dân đông
lắm ở xung quanh mình, bèn truyền qua bờ bên
kia.
19 Có một thầy thông giáo đến, thưa cùng Ngài
rằng: Lạy thầy, thầy đi đâu, tôi sẽ theo đó.
20 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Con cáo có hang,
chim trời có ổ; song Con người không có chỗ mà
gối đầu.
21 Lại một môn đồ khác thưa cùng Ngài rằng:
Lạy Chúa, xin Chúa cho phép tôi về chôn cha tôi
trước đã.
22 Nhưng Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy theo
ta, để kẻ chết chôn kẻ chết.
23 Kế đó, Đức Chúa Jêsus xuống thuyền, các
môn đồ theo Ngài.
24 Thình lình biển nổi bão lớn, đến nỗi sóng
dậy phủ thuyền; nhưng Ngài đang ngủ.
25 Các môn đồ đến gần, đánh thức Ngài, mà
thưa rằng: Lạy Chúa, xin cứu chúng tôi với,
chúng tôi hầu chết!
26 Ngài phán rằng: Hỡi kẻ ít đức tin kia, cớ sao
các ngươi sợ? Ngài bèn đứng dậy, quở gió và
biển; thì liền yên lặng như tờ.
27 Những người đó lấy làm lạ, nói rằng: Người
nầy là ai, mà gió và biển đều vâng lịnh người?
28 Đức Chúa Jêsus qua bờ bên kia rồi, tại xứ

dân Ga-đa-ra, gặp hai người bị quỉ ám ở nơi mồ
đi ra, bộ dữ tợn lắm, đến nỗi không ai dám đi
ngang qua đường đó.
29 Chúng nó la lên rằng: Lạy Con Đức Chúa
Trời, chúng tôi với Ngài có can hệ gì chăng? Có
phải Ngài đến đây để làm khổ chúng tôi trước
k" không?
30 Vả, khi ấy, ở đàng xa có một bầy heo đông
đang ăn.
31 Các quỉ xin Đức Chúa Jêsus rằng: Nếu Chúa
đuổi chúng tôi ra, xin cho nhập vào bầy heo đó.
32 Ngài biểu các quỉ rằng: Hãy đi đi! Các quỉ
ra khỏi hai người đó, liền nhập vào bầy heo. Tức
thì cả bầy ở trên dốc núi nhảy xuống biển, thảy
đều chết chìm dưới nước.
33 Những đứa chăn heo bèn chạy trốn, trở về
thành, thuật các chuyện đã xảy ra, và chuyện
hai người bị quỉ ám nữa.
34 Cả thành liền ra đón Đức Chúa Jêsus; khi
vừa thấy Ngài, thì xin Ngài đi ra khỏi xứ mình.

9

1 Đức Chúa Jêsus xuống thuyền lại trở qua biển
và đến thành mình.
2 Nầy, có người đem lại cho Ngài một người
đau bại nằm trên giường. Đức Chúa Jêsus thấy
đức tin của các người đó, thì phán cùng người
bại rằng: Hỡi con, hãy vững lòng, tội lỗi con đã
được tha.
3 Khi ấy, có một vài thầy thông giáo đều nghĩ
thầm rằng: Người nầy nói lộng ngôn.

4 Song Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng mấy thầy
đó, thì phán rằng: Nhân sao trong lòng các
ngươi có ác tưởng làm vậy?
5 Trong hai lời nầy: một là nói, tội lỗi ngươi đã
được tha; hai là nói, ngươi hãy đứng dậy mà đi,
thì lời nào dễ nói hơn?
6 Vả, hầu cho các ngươi biết Con người ở thế
gian có quyền tha tội, thì Ngài phán cùng người
bại rằng: Hãy đứng dậy, vác lấy giường, mà trở
về nhà ngươi.
7 Người bại liền dậy mà trở về nhà mình.
8 Đoàn dân thấy phép lạ đó, thì ai nấy đều sợ
hãi, và ngợi khen Đức Chúa Trời đã cho người ta
được phép tắc dường ấy.
9 Đức Chúa Jêsus đã đi khỏi nơi đó rồi, thấy
một người tên là Ma-thi-ơ đang ngồi tại sở thâu
thuế, bèn phán cùng người rằng: Hãy theo ta.
Người liền đứng dậy, mà theo Ngài.
10 Vả, đang khi Đức Chúa Jêsus ngồi ăn tại nhà
Ma-thi-ơ, có nhiều người thâu thuế cùng kẻ xấu
nết đến ngồi ăn với Ngài và môn đồ Ngài.
11 Người Pha-ri-si thấy vậy, thì nói cùng môn
đồ Ngài rằng: Làm sao thầy các ngươi ngồi ăn
chung với người thâu thuế và kẻ xấu nết vậy?
12 Đức Chúa Jêsus nghe điều đó, bèn phán
rằng: Chẳng phải là người khỏe mạnh cần thầy
thuốc đâu, song là người có bịnh.
13 Hãy đi, và học cho biết câu nầy nghĩa là
gì: Ta muốn sự thương xót, nhưng chẳng muốn
của lễ. Vì ta đến đây không phải để kêu kẻ công
bình, song kêu kẻ có tội.

14 Khi ấy, các môn đồ của Giăng đến tìm Đức
Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Cớ sao chúng tôi và
những người Pha-ri-si kiêng ăn, còn môn đồ thầy
không kiêng ăn?
15 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trong khi chàng
rể còn ở với bạn hữu đến mừng cưới, thì những
bạn hữu đó có thể nào buồn rầu được ư? Nhưng
đến ngày nào chàng rể sẽ bị đem đi khỏi họ, thì
họ mới kiêng ăn.
16 Không có ai vá miếng nỉ mới vào cái áo cũ;
vì nếu làm vậy, miếng nỉ mới sẽ chằng rách áo
cũ, và đàng rách trở nên xấu hơn.
17 Cũng không có ai đổ rượu mới vào bầu da
cũ; nếu làm vậy thì bầu nứt, rượu chảy ra, và
bầu phải hư; song ai nấy đổ rượu mới vào bầu
mới, thì giữ được cả hai bề.
18 Đang khi Đức Chúa Jêsus phán các điều đó,
xảy có người cai nhà hội kia bước vào, quì lạy
trước mặt Ngài mà thưa rằng: Con gái tôi mới
chết; xin Chúa đến, đặt tay trên nó, thì nó sẽ
được sống.
19 Đức Chúa Jêsus bèn đứng dậy, cùng môn đồ
Ngài đều đi theo người.
20 Nầy, có một người đàn bà mắc bịnh mất
huyết đã mười hai năm, lại gần sau lưng mà rờ
trôn áo Ngài.
21 Vì người đàn bà ấy tự nghĩ rằng: Nếu ta chỉ
rờ áo Ngài, thì cũng sẽ được lành.
22 Đức Chúa Jêsus xây mặt lại, thấy người đàn
bà, thì phán rằng: hỡi con, hãy vững lòng, đức
tin con đã làm cho con được lành. Liền trong giờ

đó, người đàn bà lành bịnh.
23 Khi Đức Chúa Jêsus đến nhà người cai nhà
hội, thấy bọn thổi sáo, và chúng làm om sòm,
24 thì phán rằng: Các ngươi hãy lui ra; con gái
nhỏ nầy chẳng phải chết đâu, nhưng nó ngủ.
Chúng nghe thì chê cười Ngài.
25 Bọn đó đã bị đuổi ra rồi, Ngài bèn vào, cầm
lấy tay đứa gái, thì nó liền chờ dậy.
26 Tin nầy đồn ra khắp cả xứ đó.
27 Đức Chúa Jêsus ở đó ra đi, có hai người mù
theo Ngài mà kêu rằng: Hỡi con cháu vua Đa-vít,
xin thương chúng tôi cùng!
28 Khi Ngài đã vào nhà rồi, hai người mù đến;
Ngài bèn phán rằng: Hai ngươi tin ta làm được
điều hai ngươi ao ước sao? Họ thưa rằng: Lạy
Chúa được.
29 Ngài bèn rờ mắt hai người mà phán rằng:
Theo như đức tin các ngươi, phải được thành
vậy.
30 Mắt hai người liền mở. Đức Chúa Jêsus lấy
giọng nghiêm phán rằng: Hãy giữ, đừng cho ai
biết chuyện nầy.
31 Song lúc hai người ra khỏi nhà, thì đồn danh
tiếng Ngài khắp cả xứ.
32 Khi đi khỏi chỗ đó, thì người ta đem tới cho
Ngài một người câm bị quỉ ám.
33 Quỉ bị đuổi ra rồi, thì người câm nói được.
Đoàn dân lấy làm lạ mà nói rằng: Không hề bao
giờ thấy sự như vậy trong dân Y-sơ-ra-ên.
34 Nhưng người Pha-ri-si lại nói rằng: Người
nầy cậy phép chúa quỉ mà trừ quỉ.

35 Đức Chúa Jêsus đi khắp các thành, các làng,
dạy dỗ trong các nhà hội, giảng tin lành nước
Đức Chúa Trời, và chữa lành các thứ tật bịnh.
36 Khi Ngài thấy những đám dân đông, thì
động lòng thương xót, vì họ cùng khốn, và tan
lạc như chiên không có kẻ chăn.
37 Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt
thì thật trúng, song con gặt thì ít.
38 Vậy, hãy cầu xin chủ mùa gặt sai con gặt đến
trong mùa mình.

10

1 Đức Chúa Jêsus gọi mười hai môn đồ đến,
ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật
bịnh.
2 Tên mười hai sứ đồ như sau nầy: Sứ đồ thứ
nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rơ, và Anh-rê
là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng
là em Gia-cơ;
3 Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Thô-ma, và Ma-thi-
ơ là người thâu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng
Tha-đê;
4 Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa ỗch-
ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jêsus.
5 Aáy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jêsus sai
đi, và có truyền rằng: Đừng đi đến dân ngoại,
cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri
cả;
6 song thà đi đến cùng những con chiên lạc
mất của nhà Y-sơ-ra-ên.
7 Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước
thiên đàng gần rồi.

8 Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết,
làm sạch kẻ phung, và trừ các quỉ. Các ngươi đã
được lãnh không thì hãy cho không.
9 Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong
lưng các ngươi;
10 cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai
áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng
được đồ ăn.
11 Các ngươi vào thành nào hay là làng nào,
hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình,
rồi ở nhà họ cho đến lúc đi.
12 Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà
ấy;
13 nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các
ngươi xuống cho; bằng không, thì sự bình an
các ngươi trở về các ngươi.
14 Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các
ngươi, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy
phủi bụi đã dính chân các ngươi.
15 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đến ngày
phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ chịu
đoán phạt nhẹ hơn thành ấy.
16 Kìa, ta sai các ngươi đi khác nào như chiên
vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo
như rắn, đơn sơ như chim bò câu.
17 Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các
ngươi trước tòa án, đánh đòn các ngươi trong
nhà hội;
18 lại vì cớ ta mà các ngươi sẽ bị giải đến trước
mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng
trước mặt họ và các dân ngoại.
19 Song khi họ sẽ đem nộp các ngươi, thì chớ

lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những
lời đáng nói sẽ chỉ cho các ngươi chính trong giờ
đó.
20 Aáy chẳng phải tự các ngươi nói đâu, song là
Thánh-Linh của Cha các ngươi sẽ từ trong lòng
các ngươi nói ra.
21 Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con
cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha
mẹ mà làm cho người phải chết đi.
22 Các ngươi lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì
danh ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng,
thì sẽ được rỗi.
23 Khi nào người ta bắt bớ các ngươi trong
thành nầy, thì hãy trốn qua thành kia; vì ta nói
thật, các ngươi đi chưa khắp các thành dân Y-
sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi.
24 Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn
chủ.
25 Môn đồ được như thầy, tôi tớ được như chủ,
thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là
Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhà!
26 Vậy, các ngươi đừng sợ; vì chẳng có việc gì
giấu mà chẳng phải bày ra, cũng chẳng có việc
gì kín nhiệm mà sau sẽ chẳng biết.
27 Cho nên lời ta phán cùng các ngươi trong
nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các
ngươi nghe kề lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà.
28 Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được
linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được
linh hồn và thân thể trong địa ngục.
29 Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một

đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các
ngươi, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất.
30 Tóc trên đầu các ngươi cũng đã đếm hết rồi.
31 Vậy, đừng sợ chi hết, vì các ngươi quí trọng
hơn nhiều con chim sẻ.
32 Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì
ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời;
33 còn ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì ta cũng
sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở trên trời.
34 Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an
cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình
an, mà là đem gươm giáo.
35 Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái
với mẹ, dâu với bà gia;
36 và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà
mình.
37 Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho
ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng
không đáng cho ta;
38 ai không vác cây thập tự mình mà theo ta,
thì cũng chẳng đáng cho ta.
39 Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai
vì cớ ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được.
40 Ai rước các ngươi, tức là rước ta; ai rước ta,
tức là rước Đấng đã sai ta.
41 Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ
lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một
người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh
phần thưởng của người công chính.
42 Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ nầy chỉ
uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là
môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ

ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.

11

1 Vả, Đức Chúa Jêsus đã dạy các điều đó cho
mười hai môn đồ rồi, bèn lìa khỏi chỗ nầy đặng
đi giảng dạy trong các thành xứ đó.
2 Khi Giăng ở trong ngục nghe nói về các công
việc của Đấng Christ, thì sai môn đồ mình đến
thưa cùng Ngài rằng:
3 Thầy có phải là Đấng phải đến, hay là chúng
tôi còn phải đợi Đấng khác chăng?
4 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: hãy về thuật lại
cùng Giăng những điều các ngươi nghe và thấy:
5 kẻ mù được thấy, kẻ què được đi, kẻ phung
được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống
lại, kẻ khó khăn được nghe giảng tin lành.
6 Phước cho ai chẳng vấp phạm vì cớ ta!
7 Khi họ ra về, Đức Chúa Jêsus mới phán về
việc Giăng cho đoàn dân nghe, rằng: Các ngươi
đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải xem
cây sậy bị gió rung chăng?
8 Các ngươi đi xem cái chi nữa? Có phải xem
người mặc áo tốt đẹp chăng? Kìa, những người
mặc áo tốt đẹp thì ở trong đền vua.
9 Nhưng các ngươi lại đi xem cái chi nữa? Có
phải là xem đấng tiên tri chăng? Phải, ta nói
cùng các ngươi, cũng hơn đấng tiên tri nữa.
10 Aáy vì người đó mà có chép rằng: Nầy, ta sai
sứ ta đến trước mặt con, Đặng dọn đường sẵn
cho con đi.

11 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong
những người bởi đàn bà sanh ra, không có ai
được tôn trọng hơn Giăng Báp-tít, nhưng mà kẻ
rất nhỏ hèn trong nước thiên đàng còn được tôn
trọng hơn người.
12 Song, từ ngày Giăng Báp-tít đến nay, nước
thiên đàng bị hãm ép, và là kẻ hãm ép đó choán
lấy.
13 Vì hết thảy các đấng tiên tri và sách luật đã
nói trước cho đến đời Giăng.
14 Nếu các ngươi muốn hiểu biết, thì ấy là Ê-li,
là đấng phải đến.
15 Ai có tai mà nghe, hãy nghe.
16 Ta sẽ sánh dòng dõi nầy với ai? Dòng dõi
nầy giống như con trẻ ngồi giữa chợ, kêu la cùng
bạn mình,
17 mà rằng: Ta đã thổi sáo, mà bay không nhảy
múa; ta đã than vãn, mà bay không khóc.
18 Vì Giăng đã đến, không ăn, không uống,
người ta nói rằng: Giăng bị quỉ ám.
19 Con người đến, hay ăn hay uống, thì họ nói
rằng: Kìa, là người ham ăn mê uống, bạn bè với
người thâu thuế cùng kẻ xấu nết. Song le, sự
khôn ngoan được xưng là phải, bởi những việc
làm của sự ấy.
20 Vì dân các thành mà Đức Chúa Jêsus đã làm
rất nhiều phép lạ rồi, không ăn năn, nên Ngài
quở trách rằng:
21 Khốn nạn cho mầy, thành Cô-ra-xin! Khốn
nạn cho mầy thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép
lạ đã làm giữa bay, đem làm trong thành Ty-rơ

và Si-đôn, thì hai thành đó thật đã mặc áo gai,
đội tro, ăn năn từ lâu rồi.
22 Vậy nên ta bảo bay, đến ngày phán xét,
thành Ty-rơ và thành Si-đôn sẽ chịu đoán phạt
nhẹ hơn bay.
23 Còn mầy, Ca-bê-na-um là thành đã được cao
tới trời, sẽ hạ xuống tới âm phủ! Vì nếu các
phép lạ đã làm giữa mầy, đem làm trong thành
Sô-đôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay.
24 Vậy nên ta rao bảo rằng, đến ngày phán xét,
xứ Sô-đôm sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn mầy.
25 Lúc đó, Đức Chúa Jêsus nói rằng: Hỡi Cha!
là Chúa của trời đất, tôi khen ngợi Cha, vì Cha đã
giấu những điều này với kẻ khôn ngoan, người
sáng dạ, mà tỏ ra cho những con trẻ hay.
26 Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy
điều đó là tốt lành.
27 Mọi việc Cha ta đã giao cho ta; ngoài Cha
không có ai biết Con; ngoài Con và người nào
mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết
Cha.
28 Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy
đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.
29 Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy
gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn
các ngươi sẽ được yên nghỉ.
30 Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.

12

1 Lúc đó, nhằm ngày Sa-bát, Đức Chúa Jêsus
đi qua giữa đồng lúa mì; các môn đồ đói, bứt
bông lúa mà ăn.

2 Người Pha-ri-si thấy vậy, bèn nói cùng Ngài
rằng: Kìa môn đồ thầy làm điều không nên làm
trong ngày Sa-bát.
3 Song Ngài đáp rằng: Chuyện vua Đa-vít đã
làm trong khi vua với kẻ đi theo bị đói, các ngươi
há chưa đọc đến sao?
4 tức là vua vào đền Đức Chúa Trời, ăn bánh
bày ra, là bánh mà vua và kẻ đi theo không có
phép ăn, chỉ để riêng cho các thầy tế lễ.
5 Hay là các ngươi không đọc trong sách luật,
đến ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong đền thờ
phạm luật ngày đó, mà không phải tội sao?
6 Vả lại, ta phán cùng các ngươi, tại chỗ nầy
có một đấng tôn trọng hơn đền thờ.
7 Phải chi các ngươi hiểu nghĩa câu nầy: Ta
muốn lòng nhân từ, không muốn của tế lễ, thì
các ngươi không trách những người vô tội;
8 vì Con người là Chúa ngày Sa-bát.
9 Đức Chúa Jêsus đi khỏi nơi đó, bèn vào nhà
hội.
10 ỳ đó, có một người teo một bàn tay. Có kẻ
hỏi Ngài rằng: Trong ngày Sa-bát, có phép chữa
kẻ bịnh hay không? Aáy là họ có ý kiếm dịp kiện
Ngài.
11 Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ai trong vòng
các ngươi có một con chiên, nếu đang ngày Sa-
bát, bị té xuống hầm, thì há không kéo nó lên
sao?
12 Huống chi người ta trọng hơn con chiên là
dường nào! Vậy, trong ngày Sa-bát có phép làm
việc lành.

13 Đoạn, Ngài phán cùng người tay teo rằng:
Hãy giơ tay ra. Người liền giơ tay, thì tay nầy
cũng lành như tay kia.
14 Những người Pha-ri-si đi ra ngoài rồi, bàn
với nhau, lập mưu đặng giết Ngài.
15 Song Đức Chúa Jêsus biết điều ấy, thì bỏ đi
khỏi chỗ đó; có nhiều người theo, và Ngài chữa
lành cả.
16 Ngài cấm ngặt họ đừng cho ai biết Ngài;
17 để được ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai
đã nói rằng:
18 Nầy, tôi tớ ta đã chọn, Là người mà ta rất
yêu dấu, đẹp lòng ta mọi đàng. Ta sẽ cho Thánh
Linh ta ngự trên người, Người sẽ rao giảng sự
công bình cho dân ngoại.
19 Người sẽ chẳng cãi lẫy, chẳng kêu la, Và
chẳng ai nghe được tiếng người ngoài đường cái.
20 Người sẽ chẳng bẻ cây sậy đã gãy, chẳng
tắt ngọn đèn gần tàn, Cho đến chừng nào người
khiến sự công bình được thắng.
21 Dân ngoại sẽ trông cậy danh người.
22 Bấy giờ có kẻ đem đến cho Đức Chúa Jêsus
một người mắc quỉ ám, đui và câm; Ngài chữa
cho, đến nỗi người câm nói và thấy được.
23 Chúng lấy làm lạ, mà nói rằng: Có phải
người đó là con cháu vua Đa-vít chăng?
24 Song những người Pha-ri-si nghe vậy, thì nói
rằng: Người nầy chỉ nhờ Bê-ên-xê-bun là chúa
quỉ mà trừ quỉ đó thôi.
25 Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, thì phán
rằng: Một nước mà chia xé nhau thì bị phá

hoang; một thành hay là một nhà mà chia xé
nhau thì không còn được.
26 Nếu quỉ Sa-tan trừ quỉ Sa-tan, ấy là tự nó
chia xé nhau; thì nước nó làm sao còn được ư?
27 Và nếu ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỉ, thì
con các ngươi nhờ ai mà trừ quỉ ư? Bởi đó, chính
chúng nó sẽ xử đoán các ngươi vậy.
28 Mà nếu ta cậy Thánh Linh của Đức Chúa
Trời để trừ quỉ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến
tận các ngươi.
29 Hay là, có lẽ nào, ai vào nhà một người
mạnh sức để cướp lấy của, mà trước không trói
người mạnh sức ấy được sao? Phải trói người
rồi mới cướp của nhà người được.
30 Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai
không thâu hiệp với ta, thì tan ra.
31 Aáy vậy, ta phán cùng các ngươi, các tội lỗi
và lời phạm thượng của người ta đều sẽ được
tha; song lời phạm thượng đến Đức Thánh Linh
thì sẽ chẳng được tha đâu.
32 Nếu ai nói phạm đến Con người, thì sẽ được
tha; song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh,
thì dầu đời nầy hay đời sau cũng sẽ chẳng được
tha.
33 Hoặc cho là cây tốt thì trái cũng tốt, hoặc
cho là cây xấu thì trái cũng xấu; vì xem trái thì
biết cây.
34 Hỡi dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu,
làm sao nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy
trong lòng mà miệng mới nói ra.
35 Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà

phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa
điều ác mà phát ra điều ác.
36 Vả, ta bảo các ngươi, đến ngày phán xét,
người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình
đã nói;
37 vì bởi lời nói mà ngươi sẽ được xưng là công
bình, cũng bởi lời nói mà ngươi sẽ bị phạt.
38 Bấy giờ có mấy thầy thông giáo và người
Pha-ri-si thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Bẩm
thầy, chúng tôi muốn xem thầy làm dấu lạ.
39 Ngài đáp rằng: Dòng dõi hung ác gian dâm
này xin một dấu lạ, nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ
khác ngoài dấu lạ của đấng tiên tri Giô-na.
40 Vì Giô-na đã bị ở trong bụng cá lớn ba ngày
ba đêm, cũng một thể ấy, Con người sẽ ở trong
lòng đất ba ngày ba đêm.
41 Đến ngày phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ
đứng dậy với dòng dõi nầy mà lên án nó, vì dân
ấy đã nghe lời Giô-na giảng và ăn năn; mà đây
nầy, có một người tôn trọng hơn Giô-na!
42 Đến ngày phán xét, nữ hoàng nam phương
sẽ đứng dậy với dòng dõi nầy mà lên án nó, vì
người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn
ngoan vua Sa-lô-môn; mà đây nầy, có một người
tôn trọng hơn vua Sa-lô-môn!
43 Khi tà ma ra khỏi một người, thì nó đi đến
nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ, nhưng kiếm không
được;
44 rồi nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta
mới ra khỏi; khi trở về, thấy nhà không, quét
sạch, và sửa soạn tử tế.

45 Nó bèn lại đi, đem về bảy quỉ khác dữ hơn
nó nữa, cùng vào nhà đó mà ở; vậy số phận
người ấy sau lại xấu hơn trước. Dòng dõi dữ
nầy cũng như vậy.
46 Khi Đức Chúa Jêsus còn phán cùng dân
chúng, thì mẹ và anh em Ngài đến đứng ngoài,
muốn nói cùng Ngài.
47 Có người thưa cùng Ngài rằng: Đây nầy, mẹ
và anh em thầy ở ngoài, muốn nói cùng thầy.
48 Ngài đáp rằng: Ai là mẹ ta, ai là anh em ta?
49 Ngài giơ tay chỉ các môn đồ mình, mà phán
rằng: Nầy là mẹ ta cùng anh em ta!
50 Vì hễ ai làm theo ý muốn Cha ta ở trên trời,
thì người đó là anh em, chị em ta, cùng là mẹ ta
vậy.

13

1 Cũng ngày ấy, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà,
ngồi bên mé biển.
2 Đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài đông
lắm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi,
còn cả đoàn dân đứng trên bờ.
3 Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng
họ. Ngài phán như vầy: Có người gieo giống đi
ra đặng gieo.
4 Khi đang gieo, một phần giống rơi dọc
đường, chim bay xuống và ăn.
5 Một phần khác rơi nhằm chỗ đất đá sỏi, chỉ
có ít đất thịt, bị lấp không sâu, liền mọc lên;
6 song khi mặt trời mọc lên, thì bị đốt, và vì
không có rễ, nên phải héo.

7 Một phần khác rơi nhằm bụi gai, gai mọc rậm
lên, phải nghẹt ngòi.
8 Một phần khác nữa rơi nhằm chỗ đất tốt, thì
sanh trái; hoặc một hột ra được một trăm, hoặc
một hột sáu chục, hoặc một hột ba chục.
9 Ai có tai, hãy nghe!
10 Môn đồ bèn đến gần Ngài mà hỏi rằng: sao
thầy dùng thí dụ mà phán cùng chúng vậy?
11 Ngài đáp rằng: bởi vì đã ban cho các ngươi
được biết những điều mầu nhiệm của nước
thiên đàng, song về phần họ, thì không ban cho
biết.
12 Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ được
dư dật; nhưng kẻ nào không có, thì lại cất luôn
điều họ đã có nữa.
13 Vậy nên ta phán thí dụ cùng chúng; vì họ
xem mà không thấy, lắng tai mà không nghe, và
không hiểu chi hết.
14 Vậy, về họ, đã được ứng nghiệm lời tiên tri
của Ê-sai rằng: Các ngươi sẽ lắng tai nghe, mà
chẳng hiểu chi; Lấy mắt xem mà chẳng thấy chi.
15 Vì lòng dân nầy đã cứng cỏi; Đã làm cho
nặng tai Và nhắm mắt mình lại, E khi mắt mình
thấy được, Tai mình nghe được, Lòng mình hiểu
được, Họ tự hối cải lại, Và ta chữa họ được lành
chăng.
16 Nhưng phước cho mắt các ngươi, vì thấy
được; phước cho tai các ngươi, vì nghe được!
17 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, có nhiều
đấng tiên tri, nhiều người công chính đã ước ao
thấy điều các ngươi thấy, mà chẳng được thấy;

ước ao nghe điều các ngươi nghe, mà chẳng
được nghe.
18 Aáy vậy, các ngươi hãy nghe nghĩa ví dụ về
kẻ gieo giống là gì.
19 Khi người nào nghe đạo nước thiên đàng,
mà không hiểu, thì quỉ dữ đến cướp điều đã gieo
trong lòng mình; ấy là kẻ chịu lấy hột giống rơi
ra dọc đường.
20 Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sỏi,
tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy;
21 song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời
mà thôi, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự
bắt bớ, thì liền vấp phạm.
22 Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức
là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời nầy, và sự
mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và
thành ra không kết quả.
23 Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt,
tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết
quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột khác sáu
chục, hột khác ba chục.
24 Đức Chúa Jêsus phán ví dụ khác cùng chúng
rằng: Nước thiên đàng giống như người kia gieo
giống tốt trong ruộng mình.
25 Nhưng đang khi người ta ngủ, thì kẻ thù chủ
ruộng liền đến, gieo cỏ lùng vào trong lúa mì,
rồi đi.
26 Đến khi lúa mì lớn lên, và trổ bông, thì cỏ
lùng cũng lòi ra.
27 Các đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng:
Thưa chủ, chủ không gieo giống tốt trong ruộng

chủ sao? Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra?
28 Chủ đáp rằng: Aáy là một kẻ thù đã làm
điều đó. Các đầy tớ thưa rằng: Vậy chủ có muốn
chúng tôi đi nhổ cỏ đó chăng?
29 Chủ rằng: Chẳng nên, e khi nhổ cỏ lùng,
hoặc các ngươi nhổ lộn lúa mì đi chăng.
30 Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn lên cho đến
mùa gặt; đến mùa gặt, ta sẽ dặn con gặt rằng:
trước hết hãy nhổ cỏ lùng, bó lại từng bó mà đốt
đi; song hãy thâu trữ lúa mì vào kho ta.
31 Ngài lấy ví dụ khác mà phán rằng: Nước
thiên đàng giống như một hột cải mà người kia
lấy gieo trong ruộng mình;
32 hột ấy thật nhỏ hơn cả các giống khác, song
khi đã mọc lên, thì lớn hơn các thứ rau, và trở
nên cây cối, cho đến nỗi chim trời tới làm ổ trên
nhành nó được.
33 Ngài lấy ví dụ khác nữa mà phán rằng:
Nước thiên đàng giống như men mà người đàn
bà kia lấy trộn vào trong ba đấu bột, cho đến
chừng nào bột dậy cả lên.
34 Đức Chúa Jêsus lấy lời ví dụ mà phán những
điều đó cùng đoàn dân, Ngài chẳng phán điều gì
cùng họ mà không dùng lời ví dụ,
35 để được ứng nghiệm lời đấng tiên tri rằng:
Ta sẽ mở miệng ra mà nói lời ví dụ, Ta sẽ rao
bảo những điều kín nhiệm từ khi dựng nên trời
đất.
36 Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus cho chúng về, rồi
vào nhà; môn đồ đến gần mà hỏi Ngài rằng: Xin
thầy giải lời ví dụ về cỏ lùng trong ruộng cho

chúng tôi.
37 Ngài đáp rằng: Kẻ gieo giống tốt, là Con người;
38 ruộng là thế gian; giống tốt, là con cái nước thiên đàng; cỏ lùng, là con cái quỉ dữ;
39 kẻ nghịch thù gieo cỏ ấy, là ma quỉ; mùa gặt, là ngày tận thế; con gặt, là các thiên sứ.
40 Còn người ta nhổ cỏ lùng mà đốt trong lửa thể nào, thì ngày tận thế cũng sẽ như vậy;
41 Con người sẽ sai các thiên sứ Ngài thâu mọi gương xấu và những kẻ làm ác khỏi nước Ngài,
42 và quăng những người đó vào lò lửa, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.
43 Khi ấy, những người công bình sẽ chói rạng như mặt trời trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy nghe!
44 Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó.
45 Nước thiên đàng lại giống như một người lái buôn kiếm ngọc châu tốt,
46 khi đã tìm được một hột châu quí giá, thì đi bán hết gia tài mình mà mua hột châu đó.
47 Nước thiên đàng cũng giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt đủ mọi thứ cá.
48 Khi lưới được đầy rồi, thì người đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống tốt để riêng ra, đem bỏ vào rổ, còn giống xấu thì ném đi.
49 Đến ngày tận thế cũng như vầy: các thiên sứ sẽ đến và chia kẻ ác với người công bình ra,

50 ném những kẻ ác vào lò lửa; ở đó sẽ có khóc
lóc và nghiến răng.
51 Các ngươi có hiểu mọi điều đó chăng! Các
môn đồ thưa rằng: Có hiểu.
52 Ngài bèn phán rằng: Vì cớ ấy, mọi thầy
thông giáo đã học thông đạo về nước thiên
đàng, thì giống như một người chủ nhà kia, đem
những vật mới và cũ ở trong kho mình ra.
53 Đức Chúa Jêsus phán các lời ví dụ ấy rồi, thì
đi khỏi chỗ đó.
54 Ngài về đến quê hương, rồi dạy dỗ trong
nhà hội, đến nỗi ai nghe cũng lấy làm lạ, mà nói
rằng: Bởi đâu mà người nầy được khôn ngoan
và những phép lạ nầy?
55 Có phải là con người thợ mộc chăng? Mẹ
người có phải là Ma-ri, và anh em người là Gia-
cơ, Giô-sép, Si-môn, Giu-đe chăng?
56 Chị em người đều ở giữa chúng ta chăng?
Bởi đâu mà người nầy được mọi điều ấy như
vậy?
57 Họ bèn vì cớ Ngài mà vấp phạm. Song Đức
Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Đấng tiên tri
chỉ bị trong xứ mình và người nhà mình khinh
dể mà thôi.
58 ỳ đó, Ngài không làm nhiều phép lạ, vì
chúng không có lòng tin.

14

1 Lúc ấy, Hê-rốt là vua chư hầu, nghe tiếng đồn
Đức Chúa Jêsus,

2 thì phán cùng bầy tôi rằng: Đây là Giăng
Báp-tít. Người chết đi sống lại, nhân đó mới làm
được mấy phép lạ như vậy.
3 Số là, bởi cớ Hê-rô-đia, vợ Phi-líp, là em
mình, nên vua Hê-rốt đã truyền bắt trói Giăng
và bỏ tù.
4 Vì Giăng có can vua rằng: Vua không có phép
được lấy người đó làm vợ.
5 Vua muốn giết Giăng, song sợ dân chúng, vì
họ đều tôn Giăng là đấng tiên tri.
6 Vừa đến ngày ăn mừng sanh nhựt vua Hê-
rốt, con gái của Hê-rô-đia nhảy múa ở giữa
người dự đám, vua lấy làm thích lắm,
7 đến nỗi lấy lời thề mà hứa cho con gái ấy điều
chi nàng muốn xin.
8 Vậy, nàng bị mẹ xui giục, bèn tâu rằng: Xin
lấy cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm mà cho
tôi đây.
9 Vua lấy làm buồn rầu; song vì đã thề lỡ rồi
và có những người dự yến ở đó, nên truyền cho
nàng như lời.
10 Vua bèn sai người chém Giăng trong ngục,
11 rồi họ để đầu người trên mâm mà đem cho
con gái ấy, nàng bèn đem cho mẹ mình.
12 Đoạn, các môn đồ của Giăng đến, lấy xác
mà chôn, rồi đi báo tin cho Đức Chúa Jêsus.
13 Đức Chúa Jêsus vừa nghe tin ấy liền bỏ đó
xuống thuyền, đi tẻ ra nơi đồng vắng. Khi đoàn
dân biết vậy, thì từ các thành đi bộ mà theo Ngài.
14 Ngài ở thuyền bước lên, thấy đoàn dân đông
đúc, động lòng thương xót, mà chữa cho kẻ bịnh

được lành.
15 Đến chiều tối, môn đồ tới gần Ngài mà thưa
rằng: ỳ đây vắng vẻ, và trời tối rồi, xin thầy cho
dân chúng về, để họ đi vào các làng đặng mua
đồ ăn.
16 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Không cần họ
phải đi; chính các ngươi hãy cho họ ăn.
17 Môn đồ thưa rằng: Chúng tôi có đây năm
cái bánh và hai con cá mà thôi.
18 Ngài phán rằng: Hãy đem đây cho ta.
19 Ngài bèn truyền cho chúng ngồi xuống trên
cỏ, đoạn, lấy năm cái bánh và hai con cá đó,
ngửa mặt lên trời mà tạ ơn; rồi bẻ bánh ra đưa
cho môn đồ, môn đồ phát cho dân chúng.
20 Ai nấy đều ăn no, còn bánh thừa lại thâu
được đầy mười hai giỏ.
21 Số người ăn ước chừng năm ngàn, không kể
đàn bà con nít.
22 Kế đó, Ngài liền hối môn đồ xuống thuyền,
qua trước bờ bên kia, trong khi Ngài đang truyền
cho dân chúng tan đi.
23 Xong rồi, Ngài lên núi để cầu nguyện riêng;
đến chiều tối, Ngài ở đó một mình.
24 Bấy giờ, thuyền đã ra giữa biển rồi, vì gió
ngược, nên bị sóng vỗ.
25 Song đến canh tư đêm ấy, Đức Chúa Jêsus
đi bộ trên mặt biển mà đến cùng môn đồ.
26 Khi thấy Ngài đi bộ trên mặt biển, thì môn
đồ bối rối mà nói rằng: Aáy là một con ma; rồi
sợ hãi mà la lên.
27 Nhưng Đức Chúa Jêsus liền phán rằng: Các

ngươi hãy yên lòng; ấy là ta đây, đừng sợ!
28 Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Lạy Chúa, nếu phải
Chúa, xin khiến tôi đi trên mặt nước mà đến
cùng Chúa.
29 Ngài phán rằng: Hãy lại đây! Phi-e-rơ ở trên
thuyền bước xuống, đi bộ trên mặt nước mà đến
cùng Đức Chúa Jêsus.
30 Song khi thấy gió thổi, thì Phi-e-rơ sợ hãi,
hòng sụp xuống nước, bèn la lên rằng: Chúa ơi,
xin cứu lấy tôi!
31 Tức thì Đức Chúa Jêsus giơ tay ra nắm lấy
người, mà nói rằng: Hỡi người ít đức tin, sao
ngươi hồ nghi làm vậy?
32 Ngài cùng Phi-e-rơ lên thuyền rồi, thì gió yên
lặng.
33 Các người trong thuyền bèn đến quì lạy Ngài
mà nói rằng: Thầy thật là Con Đức Chúa Trời!
34 Khi qua biển rồi, Ngài và môn đồ đến xứ
Ghê-nê-xa-rết.
35 Người xứ đó nhận biết Ngài, thì sai người
báo tin cho khắp các miền xung quanh, và họ
đem các kẻ bịnh đến cùng Ngài,
36 xin chỉ cho rờ đến viền áo mà thôi; vậy ai
rờ đến cũng đều được lành bịnh cả.

15

1 Bấy giờ, có mấy người Pha-ri-si và mấy thầy
thông giáo từ thành Giê-ru-sa-lem đến gần Đức
Chúa Jêsus, mà thưa rằng:
2 Sao môn đồ thầy phạm lời truyền khẩu của
người xưa? Vì họ không rửa tay trước khi ăn.

3 Ngài đáp rằng: Còn các ngươi sao cũng vì
cớ lời truyền khẩu mình mà phạm điều răn của
Đức Chúa Trời?
4 Vì Đức Chúa Trời đã truyền điều răn nầy:
Phải hiếu kính cha mẹ ngươi; lại, điều nầy: Ai
mắng nhiếc cha mẹ thì phải chết.
5 Nhưng các ngươi lại nói rằng: Ai nói cùng
cha mẹ rằng: Những điều mà tôi có thể giúp cha
mẹ, đã dâng cho Đức Chúa Trời rồi, thì người ấy
không cần phải hiếu kính cha mẹ.
6 Như vậy, các ngươi đã vì lời truyền khẩu
mình mà bỏ lời Đức Chúa Trời.
7 Hỡi kẻ giả hình! Ê-sai đã nói tiên tri về các
ngươi phải lắm, mà rằng:
8 Dân nầy lấy môi miếng thờ kính ta; Nhưng
lòng chúng nó xa ta lắm.
9 Sự chúng nó thờ lạy ta là vô ích, Vì chúng nó
dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt
ra.
10 Đoạn, Ngài gọi đoàn dân đến, mà phán
rằng: Hãy nghe, và hiểu.
11 Chẳng phải điều chi vào miệng làm dơ dáy
người; nhưng điều chi ở miệng ra, ấy mới là điều
làm dơ dáy người vậy!
12 Môn đồ bèn lại gần, mà thưa rằng: Thầy
có hay rằng người Pha-ri-si nghe lời thầy nói mà
phiền giận chăng?
13 Ngài đáp rằng: Cây nào mà Cha ta trên trời
không trồng, thì phải nhổ đi.
14 Hãy để vậy: đó là những kẻ mù làm người
dẫn đưa; nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai
sẽ cùng té xuống hố.

15 Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa rằng: Xin thầy
cắt nghĩa lời ví dụ ấy cho chúng tôi.
16 Đức Chúa Jêsus hỏi rằng: Các ngươi cũng
còn chưa hiểu biết sao?
17 Các ngươi chưa hiểu vật gì vào miệng thì đi
thẳng xuống bụng, rồi phải bỏ ra nơi kín sao?
18 Song những điều bởi miệng mà ra là từ trong
lòng, thì những điều đó làm dơ dáy người.
19 Vì từ nơi lòng mà ra những ác tưởng, những
tội giết người, tà dâm, dâm dục, trộm cướp, làm
chứng dối, và lộng ngôn.
20 Aáy đó là những điều làm dơ dáy người;
song sự ăn mà không rửa tay chẳng làm dơ dáy
người đâu.
21 Đức Chúa Jêsus đi từ đó, vào bờ cõi thành
Ty-rơ và thành Si-đôn.
22 Xảy có một người đàn bà xứ Ca-na-an, từ xứ
ấy đến, mà kêu lên rằng: Lạy Chúa, là con cháu
vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! Con gái tôi
mắc quỉ ám, khốn cực lắm.
23 Nhưng Ngài chẳng đáp một lời. Môn đồ bèn
đến gần, cố nài xin rằng: Xin thầy truyền cho
đàn bà ấy về, vì người kêu van ở đằng sau chúng
ta.
24 Ngài đáp rằng: Ta chịu sai đến đây, chỉ vì
các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi.
25 Song người đàn bà lại gần, lạy Ngài mà thưa
rằng: Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng!
26 Ngài đáp rằng: Không nên lấy bánh của con
cái mà quăng cho chó con ăn.
27 Người đàn bà lại thưa rằng: Lạy Chúa, thật
như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng

bánh vụn trên bàn chủ nó rớt xuống.
28 Ngài bèn phán rằng: Hỡi đàn bà kia, ngươi
có đức tin lớn; việc phải xảy ra theo ý ngươi
muốn! Cũng một giờ đó, con gái người liền được
lành.
29 Đức Chúa Jêsus từ đó đi đến gần biển Ga-li-
lê; rồi lên trên núi mà ngồi.
30 Bấy giờ có đoàn dân rất đông đến gần Ngài,
đem theo những kẻ què, đui, câm, tàn tật và
nhiều kẻ đau khác, để dưới chân Đức Chúa
Jêsus, thì Ngài chữa cho họ được lành.
31 Vậy, chúng thấy kẻ câm được nói, kẻ tàn tật
được khỏi, kẻ què được đi, kẻ đui được sáng, thì
lấy làm lạ lắm, đều ngợi khen Đức Chúa Trời của
dân Y-sơ-ra-ên.
32 Khi đó, Đức Chúa Jêsus gọi môn đồ đến mà
phán rằng: Ta thương xót đoàn dân nầy; vì đã
ba ngày ở cùng ta, bây giờ không có chi ăn hết.
Ta không muốn để họ nhịn đói mà về, e phải
mệt lủi dọc đường chăng.
33 Môn đồ thưa rằng: ỳ nơi đồng vắng nầy,
ta há dễ kiếm đâu đủ bánh, đặng cho dân đông
dường ấy ăn no nê sao?
34 Ngài phán hỏi môn đồ rằng: Các ngươi có
mấy cái bánh? Môn đồ thưa rằng: Có bảy cái
bánh, cùng vài con cá.
35 Ngài bèn biểu dân chúng ngồi xuống đất.
36 Đoạn Ngài lấy bảy cái bánh và cá; tạ ơn rồi,
bẻ bánh ra đưa cho môn đồ, môn đồ phân phát
cho dân chúng.
37 Ai nấy ăn no cả, còn bánh thừa lượm được
bảy giỏ đầy.

38 Số người ăn là bốn ngàn, không kể đàn bà
con trẻ.
39 Bấy giờ Ngài cho đoàn dân về, rồi xuống
thuyền mà qua bờ cõi xứ Ma-ga-đan.

16

1 Những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến cùng
Đức Chúa Jêsus, có ý thử Ngài, thì xin làm cho
xem một dấu lạ từ trên trời xuống.
2 Nhưng Ngài đáp rằng: Khi chiều tối đến, thì
các ngươi nói rằng: sẽ tốt trời, vì trời đỏ.
3 Còn sớm mai, thì các ngươi nói rằng: Hôm
nay sẽ có cơn dông, vì trời đỏ và mờ mờ. Các
ngươi người biết phân biệt rõ sắc trời, mà không
phân biệt được dấu chỉ thì giờ ư!
4 Dòng dõi hung ác gian dâm nầy xin một dấu
lạ; nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ chi khác ngoài
dấu lạ của đấng tiên tri Giô-na. Rồi Ngài bỏ họ
mà đi.
5 Khi môn đồ đi đến bờ bên kia, quên đem
bánh theo.
6 Đức Chúa Jêsus phán cùng môn đồ rằng: Hãy
giữ mình cẩn thận về men của người Pha-ri-si và
Sa-đu-sê.
7 Môn đồ suy nghĩ và luận cùng nhau rằng:
Đây là vì chúng ta không đem bánh theo.
8 Đức Chúa Jêsus biết điều đó, thì phán rằng:
Hỡi kẻ ít đức tin, sao các ngươi tưởng rằng ấy là
vì cớ các ngươi không có bánh?
9 Các ngươi há chưa hiểu, cũng không nhớ
năm cái bánh cho năm ngàn người, và các ngươi
lượm được mấy giỏ đầy bánh thừa sao?

10 Lại há không nhớ bảy cái bánh cho bốn ngàn
người, và các ngươi lượm được bao nhiêu giỏ
đầy bánh thừa sao?
11 Các ngươi sao chẳng hiểu rằng không phải
về bánh mà ta muốn nói đâu?... nhưng hãy giữ
mình về men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.
12 Bấy giờ môn đồ mới hiểu rằng Ngài chẳng
bảo giữ mình về men làm bánh, nhưng về đạo
của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.
13 Khi Đức Chúa Jêsus đã vào địa phận thành
Sê-sa-rê Phi-líp, bèn hỏi môn đồ, mà rằng: Theo
lời người ta nói thì Con người là ai?
14 Môn đồ thưa rằng: Người nói là Giăng Báp-
tít; kẻ nói là Ê-li; kẻ khác lại nói là Giê-rê-mi,
hay là một đấng tiên tri nào đó.
15 Ngài phán rằng: Còn các ngươi thì xưng ta
là ai?
16 Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Chúa là Đấng
Christ, con Đức Chúa Trời hằng sống.
17 Bấy giờ, Đức Chúa Jêsus phán cùng người
rằng: Hỡi Si-môn, con Giô-na, ngươi có phước
đó; vì chẳng phải thịt và huyết tỏ cho ngươi biết
điều nầy đâu, bèn là Cha ta ở trên trời vậy.
18 Còn ta, ta bảo ngươi rằng: Ngươi là Phi-e-rơ,
ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá nầy, các cửa âm
phủ chẳng thắng được hội đó.
19 Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho
ngươi; hễ điều gì mà ngươi buộc dưới đất, thì
cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà ngươi
mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.
20 Đoạn, Ngài cấm môn đồ đừng nói cho ai biết

rằng Ngài, Đức Chúa Jêsus, là Đấng Christ.

21 Từ đó, Đức Chúa Jêsus mới tỏ cho môn đồ
biết rằng mình phải đi đến thành Giê-ru-sa-lem,
phải chịu tại đó nhiều sự khốn khổ bởi những
người trưởng lão, thầy tế lễ cả, cùng thầy thông
giáo, và phải bị giết, đến ngày thứ ba phải sống
lại.

22 Phi-e-rơ bèn đem Ngài riêng ra, mà can
rằng: Hỡi Chúa, Đức Chúa Trời nào nỡ vậy! Sự
đó sẽ không xảy đến cho Chúa đâu!

23 Nhưng Ngài xây mặt lại mà phán cùng Phi-e-
rơ rằng: ù Sa-tan, hãy lui ra đằng sau ta! Ngươi
làm gương xấu cho ta; vì ngươi chẳng nghĩ đến
việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người ta.

24 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ
rằng: Nếu ai muốn theo ta, thì phải liều mình,
vác thập tự giá mình mà theo ta.

25 Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn
ai vì cớ ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại.

26 Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh
hồn mình, thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà
đổi linh hồn mình lại?

27 Vì Con người sẽ ngự trong sự vinh hiển của
Cha mình mà giáng xuống cùng các thiên sứ, lúc
đó, Ngài sẽ thưởng cho từng người, tùy việc họ
làm.

28 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, trong các
ngươi đứng đây, có một vài kẻ sẽ không chết
trước khi thấy con người ngự đến trong nước
Ngài.

17

1 Khỏi sáu ngày, Đức Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ,
Gia-cơ, và Giăng là em Gia-cơ, cùng Ngài đi tẻ
lên núi cao.
2 Ngài biến hóa trước mặt các người ấy, mặt
Ngài sáng lòa như mặt trời, áo Ngài trắng như
ánh sáng.
3 Nầy, có Môi-se và Ê-li hiện đến, nói chuyện
cùng Ngài.
4 Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa
Jêsus rằng: Lạy Chúa, chúng ta ở lại đây thì tốt
lắm; ví bằng đẹp ý Chúa, thì tôi sẽ đóng ba trại
tại đây, một cái cho Chúa, một cái cho Môi-se và
một cái cho Ê-li.
5 Đang khi người còn nói, bỗng chúc có một
đám mây sáng rực che phủ những người ở đó;
và có tiếng từ trong mây phán rằng: Nầy là Con
yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường; hãy nghe
lời Con đó!
6 Khi môn đồ nghe tiếng ấy, thì té sấp mặt
xuống đất, và sợ hãi lắm.
7 Song Đức Chúa Jêsus lại gần, rờ môn đồ mà
phán rằng: Hãy đứng dậy, đừng sợ!
8 Môn đồ bèn ngửa mặt lên, thì chỉ thấy một
mình Đức Chúa Jêsus mà thôi.
9 Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ ở trên
núi xuống, thì Ngài ra lịnh cấm rằng: Sự các
ngươi đã thấy chớ thuật lại cùng ai, cho đến khi
Con người từ kẻ chết sống lại.
10 Môn đồ hỏi Ngài rằng: Vậy thì sao các thầy
thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước?

11 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật Ê-li phải đến
mà sửa lại mọi việc.
12 Nhưng ta phán cùng các ngươi rằng: Ê-li đã
đến rồi, và người ta không nhận biết, song họ lại
xử với người theo ý muốn mình; Con người phải
chịu khốn khổ bởi họ cũng như vậy.
13 Môn đồ bèn hiểu rằng Ngài nói đó là nói về
Giăng Báp-tít.
14 Khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ đã trở lại
cùng đoàn dân, thì có một người đến gần, quì
trước mặt Ngài,
15 mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin Chúa thương
đến con trai tôi! vì nó mắc bệnh phong điên,
phải chịu đau đớn quá; thường khi té vào lửa,
và té xuống nước.
16 Tôi đã đem nó cho môn đồ Chúa, nhưng
chữa không được.
17 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi dòng dõi
không tin và gian tà kia, ta sẽ ở với các ngươi
cho đến chừng nào? Ta sẽ nhịn nhục các ngươi
cho đến khi nào? Hãy đem con đến đây cho ta.
18 Rồi Đức Chúa Jêsus quở trách quỉ, quỉ liền
ra khỏi đứa trẻ, và từ giờ đó đứa trẻ được lành.
19 Môn đồ bèn đến gần Đức Chúa Jêsus, mà
hỏi riêng rằng: Vì cớ gì chúng tôi không đuổi
quỉ ấy được?
20 Ngài đáp rằng: Aáy là tại các ngươi ít đức
tin: vì ta nói thật cùng các ngươi, nếu các ngươi
có đức tin bằng một hột cải, sẽ khiến núi nầy
rằng: Hãy dời đây qua đó, thì nó liền dời qua,
và không có sự gì mà các ngươi chẳng làm được.

21 Nhưng thứ quỉ nầy nếu không cầu nguyện
và không kiêng ăn thì chẳng trừ nó được.
22 Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ trải qua
trong xứ Ga-li-lê, Ngài phán cùng môn đồ rằng:
Con người sẽ bị nộp trong tay người ta.
23 Họ sẽ giết Ngài, nhưng đến ngày thứ ba Ngài
sẽ sống lại. Các môn đồ bèn lo buồn lắm.
24 Khi đã đến thành Ca-bê-na-um, những
người thâu thuế của đền thờ đến hỏi Phi-e-rơ
rằng: Thầy ngươi có nộp tiền thuế chăng?
25 Phi-e-rơ trả lời rằng: Có. Và khi Phi-e-rơ vào
nhà, thì Đức Chúa Jêsus hỏi đón trước rằng: Hỡi
Si-môn, ngươi nghĩ sao? Các vua thế gian thâu
lương lấy thuế ai? Thâu của con trai mình hay
là của người ngoài?
26 Phi-e-rơ thưa rằng: Người ngoài. Ngài phán
rằng: Vậy thì các con trai được miễn thuế!
27 Song le, để chúng ta khỏi làm gương xấu
cho họ, thì ngươi hãy ra biển câu cá, bắt lấy con
cá nào dính câu trước hết, banh miệng nó ra, sẽ
thấy một đồng bạc ở trong. Hãy lấy đồng bạc
đó, và đem nộp thuế cho ta với ngươi.

18

1 Trong lúc đó, môn đồ lại gần Đức Chúa Jêsus,
mà hỏi rằng: Ai là lớn hơn hết trong nước thiên
đàng?
2 Đức Chúa Jêsus gọi một đứa trẻ đến, để ở
giữa môn đồ,
3 mà phán rằng: quả thật, ta nói cùng các
ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nên như

đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng
đâu.
4 Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ
nầy, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng.
5 Hễ ai vì danh ta chịu tiếp một đứa trẻ thể nầy,
tức là chịu tiếp ta.
6 Song, nếu ai làm cho một đứa trong những
đứa nhỏ nầy đã tin ta sa vào tội lỗi, thì thà buộc
cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn
hơn.
7 Khốn nạn cho thế gian vì sự gây nên phạm
tội! Vì sự gây nên phạm tội phải có; song khốn
nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội!
8 Nếu tay hay là chân ngươi làm cho ngươi sa
vào tội lỗi, hãy chặt và ném nó cho xa ngươi đi;
vì thà ngươi què chân hay là cụt tay mà vào nơi
hằng sống, còn hơn là đủ cả hai tay hay là hai
chân mà bị quăng vào lửa đời đời.
9 Nếu con mắt ngươi làm cho ngươi sa vào tội
lỗi, thì hãy móc mà ném cho xa ngươi đi; vì thà
ngươi một mắt mà vào nơi hằng sống, còn hơn
là đủ hai mắt mà bị quăng vào lửa địa ngục.
10 Hãy giữ mình đừng khinh dể một đứa nào
trong những đứa trẻ nầy; vì ta bảo các ngươi,
các thiên sứ của chúng nó trên trời thường thấy
mặt Cha ta, là Đấng ở trên trời.
11 Vì Con người đã đến cứu sự đã mất.
12 Các ngươi tưởng thế nào? nếu người nào có
một trăm con chiên, một con bị lạc mất đi, thì
há chẳng để chín mươi chín con lại trên núi, mà
đi kiếm con đã lạc mất sao?

13 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu người
kiếm lại được, thì lấy làm vui mừng về con đó
hơn chín mươi chín con không lạc.
14 Cũng thể ấy, Cha các ngươi ở trên trời không
muốn cho một đứa nào trong những đứa trẻ nầy
phải hư mất.
15 Nếu anh em ngươi phạm tội cùng ngươi, thì
hãy trách người khi chỉ có ngươi với một mình
người; như người nghe lời, thì ngươi được anh
em lại.
16 Ví bằng không nghe, hãy mời một hai người
đi với ngươi, hầu cứ lời hai ba người làm chứng
mà mọi việc được chắc chắn.
17 Nếu người không chịu nghe các người đó,
thì hãy cáo cùng Hội thánh, lại nếu người không
chịu nghe Hội thánh, thì hãy coi người như kẻ
ngoại và kẻ thâu thuế vậy.
18 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ điều gì
mà các ngươi buộc ở dưới đất thì cũng sẽ buộc
ở trên trời, và điều gì mà các ngươi mở ở dưới
đất thì cũng sẽ mở ở trên trời.
19 Quả thật, ta lại nói cùng các ngươi, nếu hai
người trong các ngươi thuận nhau ở dưới đất mà
cầu xin không cứ việc chi, thì Cha ta ở trên trời
sẽ cho họ.
20 Vì nơi nào có hai ba người nhân danh ta
nhóm nhau lại, thì ta ở giữa họ.
21 Phi-e-rơ bèn đến gần Đức Chúa Jêsus mà hỏi
rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng
tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Có phải đến bảy
lần chăng?

22 Ngài đáp rằng: Ta không nói cùng ngươi
rằng: đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi
lần bảy.
23 Vậy nên, nước thiên đàng giống như vua
kia, muốn tính sổ với các đầy tớ mình.
24 Khi vua khởi soát sổ, thì có người đem nộp
một tên kia mắc nợ vua một vạn ta-lâng.
25 Bởi vì người chẳng có gì mà trả, thì chủ dạy
bán người, vợ con và gia tài người, đặng trả nợ.
26 Kẻ đầy tớ nầy bèn sấp mình xuống nơi chân
chủ mà xin rằng: Thưa chủ, xin giãn cho tôi, thì
tôi sẽ trả hết!
27 Chủ bèn động lòng thương xót, thả người
về, và tha nợ cho.
28 Nhưng khi đầy tớ đó ra về, gặp một người
trong bạn làm việc, có thiếu mình một trăm đơ-
ni-ê, thì nắm bóp cổ bạn mà nói rằng: Hãy trả
nợ cho ta!
29 Người bạn sấp mình xuống mà nài xin rằng:
Xin giãn cho tôi, thì tôi sẽ trả cho anh.
30 Song người chẳng khứng, cứ việc bắt bỏ tù
cho đến khi trả hết nợ.
31 Các bạn thấy vậy, buồn lắm, đến thuật lại
cùng chủ mình mọi điều đã xảy ra.
32 Chủ bèn đòi đầy tớ ấy đến mà nói rằng: Hỡi
đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết nợ cho ngươi, vì
ngươi cầu xin ta;
33 ngươi há lại chẳng nên thương xót bạn làm
việc ngươi như ta đã thương xót ngươi sao?
34 Chủ nổi giận, phú nó cho kẻ giữ ngục cho
đến khi nào trả xong hết nợ.

35 Nếu mỗi người trong các ngươi không hết
lòng tha lỗi cho anh em mình, thì Cha ta ở trên
trời cũng sẽ xử với các ngươi như vậy.

19

1 Đức Chúa Jêsus phán lời ấy xong rồi, thì từ
xứ Ga-li-lê mà đi đến bờ cõi xứ Giu-đê, bên kia
sông Giô-đanh.
2 Có nhiều đoàn dân đông theo Ngài, và Ngài
chữa lành các kẻ bịnh ở đó.
3 Người Pha-ri-si bèn đến gần để thử Ngài, mà
rằng: Không cứ vì cớ gì người ta có phép để vợ
mình chăng?
4 Ngài trả lời rằng: Các ngươi há chưa đọc lời
chép về Đấng Tạo Hóa, hồi ban đầu, dựng nên
một người nam, một người nữ,
5 và có phán rằng: Vì cớ đó người nam sẽ lìa
cha mẹ, mà dính díu với vợ mình; hai người sẽ
cùng nên một thịt hay sao?
6 Thế thì, vợ chồng không phải là hai nữa,
nhưng một thịt mà thôi. Vậy, loài người không
nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối
hiệp!
7 Họ lại hỏi Ngài rằng: Vậy chớ sao Môi-se đã
dạy lập tờ để đặng để vợ đi?
8 Ngài phán rằng: Vì cớ lòng các ngươi cứng
cỏi, nên Môi-se cho phép để vợ; nhưng, lúc ban
đầu không có như vậy đâu.
9 Vả, ta phán cùng các ngươi, nếu ai để vợ
mình không phải vì cớ ngoại tình, và cưới vợ

khác, thì người ấy phạm tội tà dâm; và hễ ai
cưới người bị để, thì phạm tội ngoại tình.
10 Môn đồ thưa rằng: nếu phận người nam
phải xử với vợ mình như vậy thì thà không cưới
vợ là hơn.
11 Ngài đáp rằng: Chẳng phải mọi người đều
có thể lãnh được lời nầy, chỉ người sẵn có ban
cho như vậy mà thôi.
12 Vì có người hoạn từ trong lòng mẹ; có người
hoạn vì tay người ta, và có người tự mình làm
nên hoạn vì cớ nước thiên đàng. Người nào lãnh
nổi lời ấy thì hãy lãnh lấy.
13 Khi ấy, người ta đem các con trẻ đến, đặng
Ngài đặt tay trên mình và cầu nguyện cho chúng
nó; môn đồ quở trách những người đem đến.
14 Song Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy để con
trẻ đến cùng ta, đừng ngăn trở; vì nước thiên
đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.
15 Ngài bèn đặt tay trên chúng nó, rồi từ đó mà
đi.
16 Nầy, có một người đến hỏi Ngài rằng: Thưa
thầy, tôi phải làm việc lành chi cho được sự sống
đời đời?
17 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Sao ngươi hỏi ta
về việc lành? Chỉ có một Đấng lành mà thôi.
Nếu ngươi muốn vào sự sống, thì phải giữ các
điều răn.
18 Người hỏi: Những điều răn gì? Đức Chúa
Jêsus phán rằng: Những điều răn nầy: Đừng
giết người; đừng phạm tội tà dâm; đừng ăn trộm
cắp; đừng làm chứng dối;
19 Hãy thảo kính cha mẹ; và: Hãy yêu kẻ lân

cận như mình.
20 Người trẻ đó thưa rằng: Tôi đã giữ đủ các
điều nầy; còn thiếu chi cho tôi nữa?
21 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Nếu ngươi muốn
được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bố thí
cho kẻ nghèo nàn, thì ngươi sẽ có của quí ở trên
trời; rồi hãy đến mà theo ta.
22 Nhưng khi người trẻ nghe xong lời nầy, thì
đi, bộ buồn bực; vì chàng có của cải nhiều lắm.
23 Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ
rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, người
giàu vào nước thiên đàng là khó lắm.
24 Ta lại nói cùng các ngươi, lạc đà chui qua
lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức
Chúa Trời.
25 Môn đồ nghe lời ấy, thì lấy làm lạ lắm mà
nói rằng: Vậy thì ai được rỗi?
26 Đức Chúa Jêsus ngó môn đồ mà phán rằng:
Điều đó loài người không thể làm được, song Đức
Chúa Trời làm mọi việc đều được.
27 Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Nầy chúng tôi đã bỏ
mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được
chi?
28 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói
cùng các ngươi, đến k” muôn vật đổi mới, là khi
Con người sẽ ngự trên ngôi vinh hiển của Ngài,
thì các ngươi là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên
mười hai ngôi, mà xét đoán mười hai chi phái
Y-sơ-ra-ên.
29 Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha
mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ
lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời

đời.
30 Song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều
kẻ ở rốt sẽ nên đầu.

20

1 Vả, nước thiên đàng, giống như người chủ
nhà kia, tảng sáng đi ra, để mướn người làm
công cho vườn nho mình.
2 Khi người chủ đã định giá với người làm
công, mỗi ngày một đơ-ni-ê, thì sai họ vào vườn
nho mình.
3 Ước chừng giờ thứ ba, người chủ lại ra, thấy
những kẻ khác rảnh việc đứng trong chợ,
4 thì nói cùng họ rằng: Các ngươi hãy đi vào
vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho.
5 Họ liền đi. Ước chừng giờ thứ sáu và giờ thứ
chín, người chủ lại ra, cũng làm như vậy.
6 Ước chừng giờ thứ mười một, chủ ra, lại thấy
những kẻ khác đứng trong chợ, thì hỏi rằng: Sao
các ngươi đứng đây cả ngày không làm gì hết?
7 Họ trả lời rằng: Vì không ai mướn chúng tôi.
Người chủ nói với họ rằng: Các ngươi cũng hãy
đi vào vườn nho ta.
8 Đến tối, chủ vườn nho nói với người giữ việc
rằng: Hãy gọi những người làm công mà trả tiền
công cho họ, khởi từ người rốt cho đến người
đầu.
9 Những người làm công mướn từ giờ thứ mười
một đến, lãnh mỗi người được một đơ-ni-ê.
10 Rồi tới phiên những người đầu đến, tưởng
lãnh được nhiều hơn; song họ cũng lãnh mỗi
người một đơ-ni-ê.

11 Khi lãnh rồi, lằm bằm cùng chủ nhà,
12 mà rằng: Những người rốt ấy chỉ làm một
giờ, mà chủ đãi cũng như chúng tôi, là kẻ đã
chịu mệt nhọc cả ngày và giang nắng.
13 Song chủ trả lời cho một người trong bọn
rằng: Bạn ơi, ta không xử tệ với ngươi đâu;
ngươi há chẳng đã định với ta một đơ-ni-ê sao?
14 Hãy lấy của ngươi mà đi đi; ta muốn trả cho
kẻ rốt nầy bằng như đã trả cho ngươi vậy.
15 Ta há không có phép dùng của cải ta theo ý
muốn ta sao? Hay là ngươi thấy ta ở tử tế mà lấy
mắt ganh sao?
16 Đó, những kẻ rốt sẽ nên đầu và kẻ đầu sẽ
nên rốt là như vậy.
17 Trong khi Đức Chúa Jêsus đi lên thành Giê-
ru-sa-lem, Ngài đem riêng theo mười hai môn
đồ, dọc đường, phán cùng họ rằng:
18 Nầy, chúng ta đi lên thành Giê-ru-sa-lem, và
Con người sẽ bị bắt nộp cho các thầy tế lễ cả và
các thầy thông giáo, bọn đó sẽ luận giết Ngài.
19 Họ sẽ nộp Ngài cho dân ngoại hầu để nhạo
báng, đánh đập, và đóng đinh trên cây thập tự;
đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.
20 Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê
cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jêsus, lạy
Ngài đặng hỏi một chuyện.
21 Ngài phán rằng: Ngươi muốn chi? Thưa
rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một đứa
bên hữu Ngài, một đứa bên tả, ở trong nước
Ngài.
22 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi không

hiểu điều của mình xin. Các ngươi uống được
chén mà ta hầu uống không? Hai người thưa
rằng: Chúng tôi uống được.
23 Ngài phán rằng: Thật các ngươi sẽ uống
chén ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả ta,
thì chẳng phải tự ta cho được; ấy là cho những
người nào mà Cha ta đã sửa soạn cho.
24 Mười môn đồ kia nghe sự xin đó, thì giận
hai anh em.
25 Nhưng Đức Chúa Jêsus gọi đến mà phán
rằng: Các ngươi biết rằng các vua dân ngoại thì
ép dân phải phục mình, còn các quan lớn thì lấy
quyền thế mà trị dân.
26 Trong các ngươi thì không như vậy; trái lại,
trong các ngươi, kẻ nào muốn làm lớn, thì sẽ làm
đầy tớ các ngươi;
27 còn kẻ nào muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi
các ngươi.
28 Aáy vậy, Con người đã đến, không phải để
người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc
người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc
nhiều người.
29 Đang khi Đức Chúa Jêsus và môn đồ ra khỏi
thành Giê-ri-cô, thì có một đoàn dân đông theo
Ngài.
30 Nầy, có hai người mù ngồi bên đường, nghe
nói Đức Chúa Jêsus qua đó, thì kêu lên rằng:
Lạy Chúa, con cháu vua Đa-vít, xin thương xót
chúng tôi!
31 Chúng rầy hai người ấy, biểu nín đi; nhưng
họ kêu lớn hơn nữa, rằng: Lạy Chúa, con cháu

vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi!
32 Đức Chúa Jêsus dừng lại, gọi hai người mù
đến, mà phán rằng: Các ngươi muốn ta làm chi
cho?
33 Họ thưa rằng: Lạy Chúa, xin cho mắt chúng
tôi được mở ra.
34 Đức Chúa Jêsus động lòng thương xót, bèn
rờ đến mắt họ; tức thì hai người thấy được và đi
theo Ngài.

21

1 Vừa khi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ gần
đến thành Giê-ru-sa-lem, và đã tới thành Bê-
pha-giê, bên núi Ô-li-ve rồi, thì Ngài sai hai môn
đồ,
2 mà phán rằng: Hãy đi đến làng ở trước mặt
các ngươi, tức thì sẽ gặp một con lừa cái bị cột,
với một con lừa con; hãy mở ra và dắt đến cho
ta.
3 Nếu có ai nói chi với các ngươi, hãy trả lời
rằng Chúa cần dùng hai con lừa đó; tức thì họ
sẽ gởi lừa đi.
4 Vả, điều ấy xảy ra để cho ứng nghiệm lời của
đấng tiên tri rằng:
5 Hãy nói với con gái thành Si-ôn rằng: Nầy,
vua ngươi đến cùng ngươi, Nhu mì, cỡi lừa Và
lừa con, là con của lừa cái mang ách.
6 Hai môn đồ bèn đi, và làm y theo lời Đức
Chúa Jêsus đã dạy.
7 Hai người dắt lừa cái và lừa con, trải áo mình
trên lưng lừa, và nâng Ngài cỡi lên.

8 Bấy giờ phần nhiều trong đám dân đông trải
áo mình trên đường; kẻ khác chặt nhánh cây mà
rải ra giữa đường.
9 Đoàn dân đi trước và theo sau đều kêu lên
rằng: Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi
cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở
trên nơi rất cao!
10 Khi Ngài đã vào thành Giê-ru-sa-lem, thì cả
thành đều xôn xao, nói rằng: Người nầy là ai?
11 Chúng trả lời rằng: Aáy là Đấng tiên tri
Jêsus ở thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê.
12 Đức Chúa Jêsus vào đền thờ, đuổi hết kẻ bán
người mua ở đó; đổ bàn của người đổi bạc, và
ghế của người bán bò câu.
13 Ngài phán cùng họ rằng: Có lời chép: Nhà
ta sẽ gọi là nhà cầu nguyện; nhưng các ngươi thì
làm cho nhà ấy thành ra ổ trộm cướp.
14 Bấy giờ, những kẻ mù và què đến cùng Ngài
trong đền thờ, thì Ngài chữa cho họ được lành.
15 Nhưng các thầy tế lễ cả và các thầy thông
giáo thấy sự lạ Ngài đã làm, và nghe con trẻ reo
lên trong đền thờ rằng: Hô-sa-na con vua Đa-
vít! thì họ tức giận,
16 và nói với Ngài rằng: Thầy có nghe điều
những đứa trẻ nầy nói không? Đức Chúa Jêsus
đáp rằng: Có. Vậy chớ các ngươi chưa hề đọc
lời nầy: Chúa đã được ngợi khen bởi miệng con
trẻ và con đang bú, hay sao?
17 Đoạn, Ngài bỏ họ, đi ra khỏi thành mà đến
làng Bê-tha-ni và nghỉ đêm ở đó.
18 Sáng mai, khi trở lại thành thì Ngài đói.

19 Thấy một cây vả ở bên đường, Ngài bèn lại
gần, song chỉ thấy những lá mà thôi, thì Ngài
phán cùng cây vả rằng: Mầy chẳng khi nào sanh
ra trái nữa! Cây vả tức thì khô đi.
20 Môn đồ thấy điều đó, lấy làm k", nói rằng:
Cớ sao trong giây phút mà cây vả liền khô đi vậy?
21 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, ta nói
cùng các ngươi, nếu các ngươi có đức tin, và
không nghi ngờ chi hết, thì chẳng những các
ngươi làm được điều đã làm cho cây vả mà thôi,
song dầu các ngươi biểu hòn núi nầy rằng: Hãy
cất mình lên và quăng xuống biển, điều đó cũng
sẽ làm được.
22 Trong khi cầu nguyện, các ngươi lấy đức tin
xin việc gì bất k", thảy đều được cả.
23 Đức Chúa Jêsus vào đền thờ rồi, đang giảng
đạo, có các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong
dân đến mà hỏi rằng: Bởi quyền phép nào mà
thầy làm những sự nầy, và ai đã cho thầy quyền
phép ấy?
24 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta cũng sẽ hỏi các
ngươi một điều; nếu trả lời được, thì ta cũng sẽ
nói cho các ngươi bởi quyền phép nào mà ta đã
làm những việc đó.
25 Phép báp-tem của Giăng bởi đâu? Bởi trên
trời hay là bởi người ta? Vả, họ bàn riêng với
nhau như vầy: Nếu chúng ta đáp rằng: Bởi trên
trời, thì người sẽ nói với ta rằng: Vậy sao không
tin lời người ấy?
26 Còn nếu đáp rằng: Bởi người ta, thì chúng
ta sợ thiên hạ, vì thiên hạ đều cho Giăng là đấng

tiên tri.
27 Vậy, họ trả lời Đức Chúa Jêsus rằng: Chúng
tôi không biết. Ngài bèn phán cùng họ rằng: Ta
cũng không bảo cho các ngươi bởi quyền phép
nào mà ta làm những điều nầy.
28 Các ngươi nghĩ làm sao? Một người kia có
hai đứa con trai; nói cùng đứa thứ nhất, mà
rằng: Con ơi, bữa nay con hãy ra làm vườn nho.
29 Đứa ấy thưa rằng: Vâng; rồi không đi.
30 Đoạn, người cha đi đến đứa thứ hai, cũng
bảo như vậy. Đứa nầy thưa rằng: Tôi không
muốn đi. Nhưng sau ăn năn, rồi đi.
31 Trong hai con trai đó, đứa nào làm theo ý
muốn của cha? Họ đáp rằng: Đứa thứ hai. Đức
Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Quả thật, ta nói
cùng các ngươi, những kẻ thâu thuế và phường
đĩ điếm sẽ được vào nước Đức Chúa Trời trước
các ngươi.
32 Vì Giăng đã theo đường công bình đến
cùng các ngươi, nhưng các ngươi không tin, còn
những kẻ thâu thuế và phường đĩ điếm đã tin
người; và các ngươi, khi đã thấy điều ấy, sau
cũng không ăn năn đặng tin người.
33 Hãy nghe lời ví dụ khác. Có người chủ nhà
kia, trồng một vườn nho, rào chung quanh, ở
trong đào một cái hầm ép rượu, và cất một cái
tháp; rồi cho những kẻ trồng nho mướn, và đi
qua xứ khác.
34 Đến mùa hái trái, người chủ sai đầy tớ đến
cùng bọn trồng nho, đặng thâu hoa lợi.
35 Bọn trồng nho bắt các đầy tớ, đánh người

nầy, giết người kia, và ném đá người nọ.
36 Người chủ lại sai đầy tớ khác đông hơn khi
trước; thì họ cũng đối đãi một cách.
37 Sau hết, người chủ sai chính con trai mình
đến cùng họ, vì nói rằng: Chúng nó sẽ kính
trọng con ta.
38 Nhưng khi bọn trồng nho thấy con đó, thì
nói với nhau rằng: Người nầy là kẻ kế tự đây;
hè! hãy giết nó đi, và chiếm lấy phần gia tài nó.
39 Họ bèn bắt con ấy, quăng ra ngoài vườn nho,
và giết đi.
40 Vậy, khi người chủ vườn nho đến, thì sẽ xử
với bọn làm vườn ấy thể nào?
41 Chúng trả lời rằng: Người chủ sẽ diệt đồ
hung ác ấy cách khổ sở, và cho bọn trồng nho
khác mướn vườn ấy, là kẻ sẽ nộp hoa lợi lúc đến
mùa.
42 Đức Chúa Jêsus phán cùng họ rằng: Các
ngươi há chưa hề đọc lời trong Kinh Thánh: Hòn
đá đã bị người xây nhà bỏ ra, Trở nên đá đầu góc
nhà; Aáy là việc Chúa làm, Và là một sự lạ trước
mắt chúng ta, hay sao?
43 Bởi vậy, ta phán cùng các ngươi, nước Đức
Chúa Trời sẽ cất khỏi các ngươi, và cho một dân
khác là dân sẽ có kết quả của nước đó.
44 Kẻ nào rơi trên hòn đá ấy sẽ bị giập nát, còn
kẻ nào bị đá ấy rớt nhằm thì sẽ tan tành như bụi.
45 Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nghe
những lời ví dụ đó, thì biết Ngài nói về mình.
46 Họ bèn tìm cách để bắt Ngài; song sợ thiên
hạ vì thiên hạ tôn Ngài là đấng tiên tri.

22

1 Đức Chúa Jêsus lại phán ví dụ cùng chúng
nữa, rằng:
2 Nước thiên đàng giống như một vua kia làm
tiệc cưới cho con mình.
3 vua sai đầy tớ đi nhắc những người đã được
mời đến dự tiệc; nhưng họ không chịu đến.
4 Vua lại sai đầy tớ khác mà dặn rằng: Hãy nói
với người được mời như vầy: Nầy, ta đã sửa soạn
tiệc rồi; bò và thú béo đã giết xong, mọi việc đã
sẵn cả, hãy đến mà dự tiệc cưới.
5 Nhưng họ không đếm xỉa đến, cứ việc đi
đường mình; kẻ nầy đi ra ruộng, kẻ kia đi buôn
bán;
6 còn những kẻ khác bắt đầy tớ của vua, mắng
chửi và giết đi.
7 Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những
kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ.
8 Đoạn, vua phán cùng đầy tớ mình rằng: Tiệc
cưới đã dọn xong rồi; song những người được
mời không xứng dự tiệc đó.
9 Vậy, các ngươi hãy đi khắp các ngã tư, hễ gặp
người nào thì mời cả đến dự tiệc.
10 Đầy tớ đi khắp các đường cái, nhóm lại hết
thảy những người họ gặp, bất luận dữ lành, đến
nỗi trong phòng đầy những người dự tiệc.
11 Vua vào xem khách dự tiệc, chợt thấy một
người không mặc áo lễ,
12 thì phán cùng người rằng: Hỡi bạn, sao
ngươi vào đây mà không mặc áo lễ? Người đó
làm thinh.

13 Vua bèn truyền cho đầy tớ rằng: Hãy trói
tay chân nó lại, và quăng ra ngoài nơi tối tăm,
là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.
14 Bởi vì có nhiều kẻ được gọi, mà ít người được
chọn.
15 Bấy giờ người Pha-ri-si đi ra bàn luận với
nhau, để kiếm cách bắt lỗi Đức Chúa Jêsus về
lời nói.
16 Họ sai môn đồ mình với đảng vua Hê-rốt
đến thưa cùng Ngài rằng: Lạy thầy, chúng tôi
biết thầy là thật, và theo cách thật mà dạy đạo
của Đức Chúa Trời, không tư vị ai; vì thầy không
xem bề ngoài của người ta.
17 Vậy, xin thầy nói cho chúng tôi, thầy nghĩ
thế nào: có nên nộp thuế cho Sê-sa hay không?
18 Đức Chúa Jêsus biết ý xấu của họ, bèn đáp
rằng: Hỡi kẻ giả hình, sao các ngươi thử ta?
19 Hãy đưa cho ta xem đồng tiền nộp thuế. Họ
đưa cho Ngài một đơ-ni-ê.
20 Ngài bèn phán rằng: Hình và hiệu nầy của
ai?
21 Họ trả lời rằng: Của Sê-sa. Ngài bèn phán
rằng: Vậy, hãy trả cho Sê-sa vật gì của Sê-sa; và
trả cho Đức Chúa Trời vật gì của Đức Chúa Trời.
22 Họ nghe lời ấy, đều bợ ngợ, liền bỏ Ngài mà
đi.
23 Trong ngày đó, có người Sa-đu-sê, là kẻ nói
rằng không có sự sống lại, đến gần Ngài mà hỏi
rằng:
24 Thưa thầy, Môi-se có nói: Nếu người nào
chết mà không có con, thì em sẽ lấy vợ góa anh
để nối dòng cho anh.

25 Vả, trong chúng tôi có bảy anh em. Người
anh lấy vợ và chết đi, nhưng vì chưa có con nên
để vợ lại cho em.
26 Người thứ hai, thứ ba, cho đến thứ bảy cũng
vậy.
27 Rốt lại, người đàn bà cũng chết.
28 Vậy, lúc sống lại, đàn bà đó sẽ làm vợ ai
trong bảy người? vì cả thảy đều đã lấy người
làm vợ.
29 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các ngươi lầm,
vì không hiểu Kinh Thánh, và cũng không hiểu
quyền phép Đức Chúa Trời thể nào.
30 Vì đến khi sống lại, người ta không cưới vợ,
cũng không lấy chồng, song những kẻ sống lại
là như thiên sứ trên trời vậy.
31 Các ngươi há không đọc lời Đức Chúa Trời
phán về sự sống lại của kẻ chết rằng:
32 Ta là Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức
Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp,
hay sao? Đức Chúa Trời không phải là Chúa của
kẻ chết, nhưng của kẻ sống.
33 Chúng nghe lời ấy, thì lấy làm lạ về sự dạy
dỗ của Ngài.
34 Người Pha-ri-si nghe nói Đức Chúa Jêsus đã
làm cho bọn Sa-đu-sê cứng miệng, thì nhóm hiệp
nhau lại.
35 Có một thầy dạy luật trong bọn họ hỏi câu
nầy để thử Ngài:
36 Thưa thầy, trong luật pháp, điều răn nào là
lớn hơn hết?
37 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ngươi hãy hết
lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là

Đức Chúa Trời ngươi.
38 Aáy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết.
39 Còn điều răn thứ hai đây, cũng như vậy:
Ngươi hãy yêu kẻ lân cận như mình.
40 Hết thảy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai
điều răn đó mà ra.
41 Khi người Pha-ri-si nhóm nhau lại, thì Đức
Chúa Jêsus hỏi họ rằng:
42 Về Đấng Christ, các ngươi nghĩ thể nào?
Ngài là con ai? Họ đáp rằng: Con vua Đa-vít.
43 Ngài đáp rằng: Vậy, vì cớ nào vua Đa-vít
được Đức Thánh Linh cảm động, gọi Đấng Christ
là Chúa, mà rằng:
44 Chúa phán cùng Chúa tôi: Hãy ngồi bên hữu
ta, Cho đến khi nào ta để kẻ thù nghịch ngươi
dưới chân ngươi?
45 Vậy, nếu vua Đa-vít xưng Ngài là Chúa, thì
Ngài làm con vua ấy là thể nào?
46 Không ai thưa lại được một lời, và từ ngày
đó, chẳng ai dám hỏi Ngài nữa.

23

1 Bấy giờ Đức Chúa Jêsus phán cùng dân chúng
và môn đồ Ngài rằng:
2 Các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đều
ngồi trên ngôi của Môi-se.
3 Vậy, hãy làm và giữ theo mọi điều họ đã bảo
các ngươi; nhưng đừng bắt chước việc làm của
họ, vì họ nói mà không làm.

4 Bọn ấy buộc những gánh nặng khó chịu,
để trên vai người ta, còn mình thì không muốn
động ngón tay vào.
5 Họ làm việc gì cũng cố để cho người ta thấy,
mang cái thẻ bài da cho rộng, xủ cái tua áo cho
dài;
6 ưa ngồi đầu trong đám tiệc, thích ngôi cao
nhất trong nhà hội;
7 muốn người ta chào mình giữa chợ, và ưng
người ta gọi mình bằng thầy!
8 Nhưng các ngươi đừng chịu người ta gọi
mình bằng thầy; vì các ngươi chỉ có một Thầy,
và các ngươi hết thảy đều là anh em.
9 Cũng đừng gọi người nào ở thế gian là cha
mình; vì các ngươi chỉ có một Cha, là Đấng ở
trên trời.
10 Cũng đừng chịu ai gọi mình là chủ; vì các
ngươi chỉ có một Chủ, là Đấng Christ.
11 Song ai lớn hơn hết trong các ngươi, thì sẽ
làm đầy tớ các ngươi.
12 Kẻ nào tôn mình lên thì sẽ bị hạ xuống, còn
kẻ nào hạ mình xuống thì sẽ được tôn lên.
13 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi đóng
nước thiên đàng trước mặt người ta; các ngươi
không vào đó bao giờ, mà có ai muốn vào, thì
lại ngăn trở.
14 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi làm
bộ đọc lời cầu nguyện cho dài mà nuốt nhà đàn
bà góa; vì cớ đó, các ngươi sẽ bị đoán phạt nặng

hơn.
15 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi đi
khắp dưới nước trên bộ để khuyên một người
vào đạo mình; và khi đã khuyên được rồi, thì
các ngươi làm cho họ trở nên người địa ngục
gấp hai các ngươi.
16 Khốn cho các ngươi, là kẻ mù dẫn đường,
các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ đền thờ
mà thề, thì không can chi; song chỉ vàng của đền
thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.
17 Hỡi kẻ dại và mù, vàng, và đền thờ làm cho
vàng nên thánh, cái nào trọng hơn?
18 Lại các ngươi nói rằng: Nếu người nào chỉ
bàn thờ mà thề, thì không can chi; song chỉ của
lễ trên bàn thờ mà thề, thì phải mắc lời thề ấy.
19 Hỡi kẻ mù kia, của lễ, và bàn thờ làm cho
của lễ nên thánh, cái nào trọng hơn?
20 Vậy thì người nào chỉ bàn thờ mà thề, là chỉ
bàn thờ và cả của lễ trên bàn thờ mà thề;
21 người nào chỉ đền thờ mà thề, là chỉ đền thờ
và Đấng ngự nơi đền thờ mà thề
22 còn ai chỉ trời mà thề, là chỉ ngôi của Đức
Chúa Trời và Đấng ngự trên ngôi mà thề vậy.
23 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi nộp
một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần,
mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong luật pháp,
là sự công bình, thương xót và trung tín; đó là
những điều các ngươi phải làm, mà cũng không
nên bỏ sót những điều kia.

24 Hỡi kẻ mù dẫn đường, các ngươi lọc con
ruồi nhỏ mà nuốt con lạc đà!
25 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi rửa
bề ngoài chén và mâm, nhưng ở trong thì đầy
dẫy sự ăn cướp cùng sự quá độ.
26 Hỡi người Pha-ri-si mù kia, trước hết phải
lau bề trong chén và mâm, hầu cho bề ngoài
cũng được sạch sẽ.
27 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi giống
như mồ mả tô trắng bề ngoài cho đẹp, mà bề
trong thì đầy xương người chết và mọi thứ dơ
dáy.
28 Các ngươi cũng vậy, bề ngoài ra dáng công
bình, nhưng ở trong thì chan chứa sự giả hình
và tội lỗi.
29 Khốn cho các ngươi, thầy thông giáo và
người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các ngươi xây
đắp mồ mả của đấng tiên tri, trau giồi mồ mả
của người công bình,
30 và nói rằng: Nếu chúng ta ở cùng một thời
với tổ phụ, thì không hùa theo người mà làm đổ
máu các đấng tiên tri vậy.
31 Aáy đó, các ngươi tự làm chứng cho mình
rằng thật là con cháu những người giết các đấng
tiên tri.
32 Vậy thì hãy làm cho đầy dẫy cái lường của
tổ phụ các ngươi!
33 Hỡi loài rắn, dòng dõi rắn lục kia, thế nào
mà tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục được?

34 Vậy nên, nầy, ta sai những đấng tiên tri, kẻ
khôn ngoan, và thầy thông giáo đến cùng các
ngươi; trong những người ấy, kẻ thì các ngươi
sẽ giết và đóng đinh trên cây thập tự, kẻ thì các
ngươi sẽ đánh đập trong nhà hội mình, và các
ngươi sẽ đuổi bắt họ từ thành nầy qua thành kia,
35 hầu cho hết thảy máu vô tội bị tràn ra trên
mặt đất, đổ về các ngươi, từ máu A-bên là người
công bình cho đến máu Xa-cha-ri là con của Ba-
ra-chi, mà các ngươi đã giết ở giữa khoảng đền
thờ và bàn thờ.
36 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mọi điều
đó sẽ xảy đến cho dòng dõi nầy.
37 Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, ngươi giết
các đấng tiên tri và ném đá những kẻ chịu sai
đến cùng ngươi, bao nhiêu lần ta muốn nhóm
họp các con ngươi như gà mái túc con mình lại
ấp trong cánh, mà các ngươi chẳng khứng!
38 Nầy, nhà các ngươi sẽ bỏ hoang!
39 Vì, ta bảo, các ngươi sẽ không thấy ta nữa,
cho đến lúc các ngươi sẽ nói rằng: Phước cho
Đấng nhân danh Chúa mà đến!

24

1 Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi,
thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà
thuộc về đền thờ.
2 Ngài phán rằng: Các ngươi có thấy mọi điều
đó chăng? Quả thật, ta nói cùng các ngươi, đây
sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một
hòn khác mà không bị đổ xuống.

3 Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới
riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán
cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy
ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế.
4 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ
dỗ dành các ngươi.
5 Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói
rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều
người.
6 Các ngươi sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn
về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những
sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu.
7 Dân nầy sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác,
nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có
đói kém và động đất.
8 Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại.
9 Bấy giờ, người ta sẽ nộp các ngươi trong sự
hoạn nạn và giết đi; các ngươi sẽ bị mọi dân ghen
ghét vì danh ta.
10 Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám
dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau.
11 Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm
kẻ.
12 Lại vì cớ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu
mến của phần nhiều người sẽ nguội lần.
13 Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng,
thì sẽ được cứu.
14 Tin Lành nầy về nước Đức Chúa Trời sẽ được
giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân.
Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.
15 Khi các ngươi sẽ thấy sự gớm ghiếc tàn nát

lập ra trong nơi thánh, mà đấng tiên tri Đa-ni-ên
đã nói (ai đọc phải để ý),
16 thì ai ở trong xứ Giu-đê hãy trốn lên núi;
17 ai ở trên mái nhà, đừng xuống chuyên của
cải trong nhà;
18 và ai ở ngoài ruộng, đừng trở về lấy áo
mình.
19 Đang lúc đó, khốn khó thay cho đàn bà có
mang, và đàn bà cho con bú!
20 Hãy cầu nguyện cho các ngươi khỏi trốn
tránh nhằm lúc mùa đông hay là ngày Sa-bát;
21 vì lúc ấy sẽ có hoạn nạn lớn, đến nỗi từ khi
mới có trời đất cho đến bây giờ chưa từng có
như vậy, mà sau nầy cũng không hề có nữa.
22 Nếu những ngày ấy không giảm bớt, thì
chẳng có một người nào được cứu; song vì cớ
các ngươi được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm
bớt.
23 Khi ấy, nếu có ai nói với các ngươi rằng: Kìa
Đấng Christ ở đây hay là: ỳ đó, thì đừng tin.
24 Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dấy lên,
làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì
họ cũng đến dỗ dành chính những người được
chọn.
25 Nầy, ta đã bảo trước cho các ngươi.
26 Vậy nếu người ta nói với các ngươi rằng:
Nầy, Ngài ở trong đồng vắng, thì đừng đi đến;
nầy, Ngài ở trong nhà thì đừng tin.
27 Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng
đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng
thể ấy.

28 Nơi nào có xác chết, thì những chim ó sẽ
nhóm tại đó.
29 Sự tai nạn của những ngày đó vừa mới qua,
thì mặt trời liền tối tăm, mặt trăng không sáng,
các ngôi sao từ trên trời sa xuống, và thế lực của
các từng trời rúng động.
30 Khi ấy, điềm Con người sẽ hiện ra ở trên trời,
mọi dân tộc dưới đất sẽ đấm ngực, và thấy Con
người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời
mà xuống.
31 Ngài sẽ sai thiên sứ mình dùng tiếng kèn
rất lớn mà nhóm lại những kẻ đã được lựa chọn
của Ngài ở khắp bốn phương, từ cuối phương
trời nầy cho đến tận phương kia.
32 Hãy nghe lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành
non, lá mới đâm, thì các ngươi biết mùa hạ gần
tới.
33 Cũng vậy, khi các ngươi thấy mọi điều ấy,
khá biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở
trước cửa.
34 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, dòng dõi
nầy chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến.
35 Trời đất sẽ qua, nhưng lời ta nói chẳng bao
giờ qua đi.
36 Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả,
thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ
một mình Cha biết mà thôi.
37 Trong đời Nô-ê thể nào, khi Con người đến
cũng thể ấy.
38 Vì trong những ngày trước nước lụt, người
ta ăn, uống, cưới, gả như thường cho đến ngày
Nô-ê vào tàu, -

39 và người ta không ngờ chi hết cho đến khi
nước lụt tới mà đùa đem đi hết thảy, -khi Con
người đến cũng như vậy.
40 Lúc ấy, sẽ có hai người nam ở trong một
đồng ruộng, một người được đem đi, còn một
người bị để lại;
41 và có hai người nữ đang xay cối, một người
được đem đi, còn một người bị để lại.
42 Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết
ngày nào Chúa mình sẽ đến.
43 Hãy biết rõ, nếu người chủ nhà đã hay canh
nào kẻ trộm sẽ đến, thì tỉnh thức, không để cho
đào ngạch nhà mình.
44 Vậy thì các ngươi cũng hãy chực cho sẵn,
vì Con người sẽ đến trong giờ các ngươi không
ngờ.
45 Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà
người chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đặng cho đồ
ăn đúng giờ?
46 Phước cho đầy tớ đó, khi chủ đến thấy làm
như vậy!
47 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, chủ sẽ đặt
kẻ ấy coi sóc cả gia tài mình.
48 Nếu, trái lại, là một đầy tớ xấu, nó nghĩ thầm
rằng: Chủ ta đến chậm,
49 bèn đánh kẻ cùng làm việc với mình, và ăn
uống với phường say rượu,
50 thì chủ nó sẽ đến trong ngày nó không ngờ
và giờ nó không biết.
51 Chủ sẽ đánh xé xương và định phần nó đồng
với kẻ giả hình. Đó là nơi sẽ có khóc lóc và

nghiến răng.

25

1 Khi ấy, nước thiên đàng sẽ giống như mười
người nữ đồng trinh kia cầm đèn đi rước chàng
rể.
2 Trong các nàng đó, có năm người dại và năm
người khôn.
3 Người dại khi cầm đèn đi thì không đem dầu
theo cùng mình.
4 Song người khôn khi cầm đèn đi thì đem dầu
theo trong bình mình.
5 Vì chàng rể đến trễ, nên các nàng thảy đều
buồn ngủ và ngủ gục.
6 Đến khuya, có tiếng kêu rằng: Kìa, chàng rể
đến, hãy đi ra rước người!
7 Các nữ đồng trinh bèn thức dậy cả, sửa soạn
đèn mình.
8 Các người dại nói với các người khôn rằng:
Xin bớt dầu của các chị cho chúng tôi, vì đèn
chúng tôi gần tắt.
9 Nhưng các người khôn trả lời rằng: Không,
e chẳng đủ cho chúng tôi và các chị; thà các chị
hãy đi đến người bán dầu mà mua.
10 Song trong khi họ đang đi mua, thì chàng rể
đến; kẻ nào chực sẵn, thì đi với người cùng vào
tiệc cưới, và cửa đóng lại.
11 Chặp lâu, những người nữ đồng trinh khác
cũng đến và xin rằng: Hỡi Chúa, hỡi Chúa, xin
mở cho chúng tôi!
12 Nhưng người đáp rằng: Quả thật, ta nói
cùng các ngươi, ta không biết các ngươi đâu.

13 Vậy, hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết
ngày, cũng không biết giờ.
14 Vả, nước thiên đàng sẽ giống như một người
kia, khi đi đường xa, gọi các đầy tớ mà giao của
cải mình.
15 Chủ đó cho người nầy năm ta-lâng, người
kia hai, người khác một, tùy theo tài mỗi người;
đoạn, chủ lên đường.
16 Tức thì, người đã nhận năm ta-lâng đi làm
lợi ra, và được năm ta-lâng khác.
17 Người đã nhận hai ta-lâng cũng vậy, làm lợi
ra được hai ta-lâng nữa.
18 Song người chỉ nhận một thì đi đào lỗ dưới
đất mà giấu tiền của chủ.
19 Cách lâu ngày, chủ của những đầy tớ ấy trở
về khiến họ tính sổ.
20 Người đã nhận năm ta-lâng bèn đến, đem
năm ta-lâng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa,
chúa đã cho tôi năm ta-lâng; đây nầy, tôi làm lợi
ra được năm ta-lâng nữa.
21 Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay
lành trung tín kia, được lắm; ngươi đã trung tín
trong việc nhỏ, ta sẽ lập ngươi coi sóc nhiều; hãy
đến hưởng sự vui mừng của chúa ngươi.
22 Người đã nhận hai ta-lâng cũng đến mà thưa
rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi hai ta-lâng; đây
nầy, tôi đã làm lợi ra được hai ta-lâng nữa.
23 Chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung
tín kia, được lắm; ngươi đã trung tín trong việc
nhỏ, ta sẽ lập ngươi coi sóc nhiều; hãy đến
hưởng sự vui mừng của chúa ngươi.

24 Người chỉ nhận một ta-lâng cũng đến mà
thưa rằng: Lạy chúa, tôi biết chúa là người
nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo,
lượm lặt trong chỗ mình không rải ra,
25 nên tôi sợ mà đi giấu ta-lâng của chúa ở dưới
đất; đây nầy, vật của chúa xin trả cho chúa.
26 Song chủ đáp rằng: Hỡi đầy tớ dữ và biếng
nhác kia, ngươi biết ta gặt trong chỗ ta không
gieo, và lượm lặt trong chỗ ta không rải ra;
27 vậy thì ngươi phải đưa bạc của ta lại cho
người buôn bạc, rồi khi ta trở về, sẽ lấy vốn và
lời.
28 Vậy, các ngươi hãy lấy ta-lâng của người nầy
mà cho kẻ có mười ta-lâng.
29 Vì sẽ cho thêm kẻ nào đã có, thì họ sẽ dư
dật; nhưng kẻ nào không có, thì cũng cất luôn
điều họ đã có nữa.
30 Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó
ra ngoài là chỗ tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và
nghiến răng.
31 Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình
mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi
trên ngôi vinh hiển của Ngài.
32 Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài
sẽ chia người nầy với người khác ra, như kẻ chăn
chiên chia chiên với dê ra;
33 để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả.
34 Bấy giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên
hữu rằng: Hỡi các ngươi được Cha ta ban phước,
hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng đã sắm
sẵn cho các ngươi từ khi dựng nên trời đất.

35 Vì ta đói, các ngươi đã cho ta ăn; ta khát, các
ngươi đã cho ta uống; ta là khách lạ, các ngươi
tiếp rước ta;
36 ta trần truồng, các ngươi mặc cho ta; ta đau,
các ngươi thăm ta; ta bị tù, các ngươi viếng ta.
37 Lúc ấy, người công bình sẽ thưa rằng: Lạy
Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà
cho ăn; hoặc khát, mà cho uống?
38 Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách
lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà mặc cho?
39 Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau,
hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa?
40 Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng
các ngươi, hễ các ngươi đã làm việc đó cho một
người trong những người rất hèn mọn nầy của
anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy.
41 Kế đó, Ngài sẽ phán cùng những người ở
bên tả rằng: Hỡi kẻ bị rủa, hãy lui ra khỏi ta; đi
vào lửa đời đời đã sắm sẵn cho ma quỉ và những
quỉ sứ nó.
42 Vì ta đã đói, các ngươi không cho ăn; ta
khát, các ngươi không cho uống;
43 ta là khách lạ, các ngươi không tiếp rước;
ta trần truồng, các ngươi không mặc cho ta; ta
đau và bị tù, các ngươi không thăm viếng.
44 Đến phiên các người nầy bèn thưa lại rằng:
Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa, hoặc
đói, hoặc khát, hoặc làm khách lạ, hoặc trần
truồng, hoặc đau ốm, hoặc bị tù mà không hầu
việc Ngài ư?
45 Ngài sẽ đáp lại rằng: Quả thật, ta nói cùng

các ngươi, hễ các ngươi không làm việc đó cho
một người trong những người rất hèn mọn nầy,
ấy là các ngươi cũng không làm cho ta nữa.
46 Rồi những kẻ nầy sẽ vào hình phạt đời đời,
còn những người công bình sẽ vào sự sống đời
đời.

26

1 Vả, Đức Chúa Jêsus đã phán những lời ấy
xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng:
2 Các ngươi biết rằng còn hai ngày nữa thì đến
lễ Vượt qua, và Con người sẽ bị nộp để chịu đóng
đinh trên cây thập tự.
3 Bấy giờ các thầy tế lễ cả và các trưởng lão
trong dân nhóm lại trong tòa thầy cả thượng
phẩm tên là Cai-phe;
4 và bàn với nhau dùng mưu chước gì đặng
bắt Đức Chúa Jêsus mà giết.
5 Song họ nói rằng: Không nên làm trong
ngày lễ, e trong dân chúng sanh ra điều xào xạc
chăng.
6 Khi Đức Chúa Jêsus ở làng Bê-tha-ni, tại nhà
Si-môn là người phung,
7 có một người đàn bà cầm cái chai bằng ngọc
trắng đựng dầu thơm quí giá lắm, đến gần mà
đổ trên đầu Ngài đang khi ngồi ăn.
8 Môn đồ thấy vậy, giận mà trách rằng: Sao
phí của như vậy?
9 Dầu nầy có thể bán được nhiều tiền và lấy
mà thí cho kẻ nghèo nàn.

10 Đức Chúa Jêsus biết điều đó, bèn phán cùng
môn đồ rằng: Sao các ngươi làm khó cho người
đàn bà đó? Người đã làm việc tốt cho ta;
11 vì các ngươi thường có kẻ nghèo ở cùng
mình, song sẽ không có ta ở cùng luôn luôn.
12 Người đổ dầu thơm trên mình ta là để sửa
soạn chôn xác ta đó.
13 Quả thật, ta nói cùng các ngươi, khắp cả thế
gian, hễ nơi nào Tin Lành nầy được giảng ra, thì
cũng thuật lại việc người ấy đã làm để nhớ đến
người.
14 Bấy giờ có một người trong mười hai sứ đồ,
tên là Giu-đa ỗch-ca-ri-ốt, đến tìm các thầy tế lễ
cả,
15 mà nói rằng: Các thầy bằng lòng trả cho tôi
bao nhiêu đặng tôi sẽ nộp người cho? Họ bèn
trả cho nó ba chục bạc.
16 Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Chúa
Jêsus.
17 Trong ngày thứ nhất ăn bánh không men,
môn đồ đến gần Đức Chúa Jêsus mà thưa rằng:
Thầy muốn chúng tôi dọn cho thầy ăn lễ Vượt
qua tại đâu?
18 Ngài đáp rằng: Hãy vào thành, đến nhà một
người kia, mà nói rằng: Thầy nói: Giờ ta gần
đến; ta và môn đồ ta sẽ giữ lễ Vượt qua trong
nhà ngươi.
19 Môn đồ làm y như lời Đức Chúa Jêsus đã
dạy mà dọn lễ Vượt qua.
20 Đến tối, Ngài ngồi ăn với mười hai sứ đồ.
21 Khi đang ăn, Ngài phán rằng: Quả thật, ta

nói cùng các ngươi rằng có một người trong các
ngươi sẽ phản ta.
22 Các môn đồ lấy làm buồn bực lắm, và lần
lượt hỏi Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải tôi không?
Ngài đáp rằng:
23 Kẻ nào để tay vào mâm với ta, ấy là kẻ sẽ
phản ta.
24 Con người đi, y theo lời đã chép về Ngài;
song khốn nạn thay cho kẻ phản Con người! Thà
nó chẳng sanh ra thì hơn!
25 Giu-đa là kẻ phản Ngài cất tiếng hỏi rằng:
Thưa thầy, có phải tôi chăng? Ngài phán rằng:
Thật như ngươi đã nói.
26 Khi đang ăn, Đức Chúa Jêsus lấy bánh, tạ
ơn rồi, bẻ ra đưa cho môn đồ mà rằng: Hãy lấy
ăn đi, nầy là thân thể ta.
27 Ngài lại lấy chén, tạ ơn rồi, đưa cho môn đồ
mà rằng: Hết thảy hãy uống đi;
28 vì nầy là huyết ta, huyết của sự giao ước đã
đổ ra cho nhiều người được tha tội.
29 Ta phán cùng các ngươi, từ rày về sau, ta
không uống trái nho nầy nữa, cho đến ngày mà
ta sẽ uống trái nho mới cùng các ngươi ở trong
nước của Cha ta.
30 Khi đã hát thơ thánh rồi, Đức Chúa Jêsus và
môn đồ đi ra mà lên núi Ô-li-ve.
31 Ngài bèn phán rằng: Đêm nay các ngươi sẽ
đều vấp phạm vì cớ ta, như có chép rằng: Ta sẽ
đánh kẻ chăn chiên, thì chiên trong bầy sẽ bị tan
lạc.
32 Song sau khi ta sống lại rồi, ta sẽ đi đến xứ

Ga-li-lê trước các ngươi.
33 Phi-e-rơ cất tiếng thưa rằng: Dầu mọi người
vấp phạm vì cớ thầy, song tôi chắc không bao
giờ vấp phạm vậy.
34 Đức Chúa Jêsus phán rằng: Quả thật, ta nói
cùng ngươi, chính đêm nay, trước khi gà gáy,
ngươi sẽ chối ta ba lần.
35 Phi-e-rơ thưa rằng: Dầu tôi phải chết với
thầy đi nữa, tôi chẳng chối thầy đâu. Hết thảy
môn đồ đều nói y như vậy.
36 Rồi Đức Chúa Jêsus cùng môn đồ đi đến một
chỗ kêu là Ghết-sê-ma-nê. Ngài phán rằng: Hãy
ngồi đây đợi ta đi cầu nguyện đằng kia.
37 Đoạn, Ngài bèn đem Phi-e-rơ và hai người
con của Xê-bê-đê đi với mình, tức thì Ngài buồn
bực và sầu não lắm.
38 Ngài bèn phán: Linh hồn ta buồn bực cho
đến chết; các ngươi hãy ở đây và tỉnh thức với
ta.
39 Rồi Ngài bước tới một ít, sấp mặt xuống đất
mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! nếu có thể được,
xin cho chén nầy lìa khỏi Con! Song không theo
ý muốn Con, mà theo ý muốn Cha.
40 Kế đó, Ngài trở lại với môn đồ, thấy đang
ngủ, thì Ngài phán cùng Phi-e-rơ rằng: Thế thì
các ngươi không tỉnh thức với ta trong một giờ
được!
41 Hãy thức canh và cầu nguyện, kẻo các ngươi
sa vào chước cám dỗ; tâm thần thì muốn lắm,
mà xác thịt thì yếu đuối.
42 Ngài lại đi lần thứ hai, mà cầu nguyện rằng:

Cha ơi! nếu chén nầy không thể lìa khỏi Con
được mà Con phải uống thì xin ý Cha được nên.
43 Ngài trở lại nữa, thì thấy môn đồ còn ngủ;
vì mắt họ đã đừ quá rồi.
44 Đoạn, Ngài bỏ mà lại đi cầu nguyện lần thứ
ba, và lặp xin như lời trước.
45 Rồi Ngài đi đến với môn đồ, mà phán rằng:
Bây giờ các ngươi ngủ và nghỉ ngơi ư! Nầy, giờ
đã gần tới, Con người sẽ bị nộp trong tay kẻ có
tội.
46 Hãy chờ dậy, đi hè, kìa kẻ phản ta đến kia.
47 Khi Ngài còn đang phán, xảy thấy Giu-đa là
một người trong mười hai sứ đồ đến với một bọn
đông người cầm gươm và gậy, mà các thầy tế lễ
cả và các trưởng lão trong dân đã sai đến.
48 Đứa phản Ngài đã trao cho bọn đó dấu nầy:
Người nào mà tôi sẽ hôn, ấy là người đó, hãy bắt
lấy.
49 Tức thì Giu-đa đến gần Đức Chúa Jêsus mà
rằng: Chào thầy! Rồi hôn Ngài.
50 Nhưng Đức Chúa Jêsus phán cùng nó rằng:
Bạn ơi! vậy thì vì việc nầy mà ngươi đến đây
sao? Rồi chúng nó đến gần tra tay bắt Đức Chúa
Jêsus.
51 Và nầy, có một người trong những người ở
với Đức Chúa Jêsus giơ tay rút gươm ra, đánh
đầy tớ của thầy cả thượng phẩm, chém đứt một
cái tai của người.
52 Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Hãy nạp
gươm vào vỏ; vì hễ ai cầm gươm thì sẽ bị chết
về gươm.

53 Ngươi tưởng ta không có thể xin Cha ta lập
tức cho ta hơn mười hai đạo thiên sứ sao?
54 Nếu vậy, thế nào cho ứng nghiệm lời Kinh
Thánh đã chép rằng việc nầy tất phải xảy đến?
55 Lúc bấy giờ, Đức Chúa Jêsus phán cùng
chúng rằng: Các ngươi đem gươm và gậy đến
mà bắt ta, khác nào như ta là kẻ cướp. Ta thường
ngày ngồi trong đền thờ và giảng dạy tại đó, mà
các ngươi không bắt ta.
56 Nhưng mọi điều ấy phải xảy đến, hầu cho
những lời các đấng tiên tri đã chép được ứng
nghiệm. Khi ấy, hết thảy môn đồ bỏ Ngài mà
trốn đi.
57 Những kẻ đã bắt Đức Chúa Jêsus đem Ngài
đến nhà thầy cả thượng phẩm Cai-phe, tại đó các
thầy thông giáo và các trưởng lão đã nhóm lại.
58 Phi-e-rơ theo Ngài xa xa cho đến sân của
thầy cả thượng phẩm, vào ngồi với các kẻ canh
giữ đặng coi việc ấy ra làm sao.
59 Bấy giờ các thầy tế lễ cả và cả tòa công luận
kiếm chứng dối về Ngài, cho được giết Ngài.
60 Dầu có nhiều người làm chứng dối có mặt
tại đó, song tìm không được chứng nào cả. Sau
hết, có hai người đến,
61 nói như vầy: Người nầy đã nói Ta có thể phá
đền thờ của Đức Chúa Trời, rồi dựng lại trong
ba ngày.
62 Thầy cả thượng phẩm bèn đứng dậy mà nói
với Ngài rằng: Những người nầy làm chứng mà
kiện ngươi, ngươi không thưa lại gì sao?
63 Nhưng Đức Chúa Jêsus cứ làm thinh. Thầy

cả thượng phẩm lại nói với Ngài rằng: Ta khiến
ngươi chỉ Đức Chúa Trời hằng sống mà thề, hãy
nói cho chúng ta, ngươi có phải là Đấng Christ,
Con Đức Chúa Trời chăng?
64 Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời; vả
lại, ta nói cùng các ngươi, về sau các ngươi sẽ
thấy Con người ngồi bên hữu quyền phép Đức
Chúa Trời, và ngự trên mây từ trời mà xuống.
65 Thầy cả thượng phẩm bèn xé áo mình mà
nói rằng: Nó đã nói phạm thượng; chúng ta còn
cần gì người làm chứng nữa sao? Các ngươi vừa
nghe lời phạm thượng đó, thì nghĩ làm sao?
66 Chúng trả lời rằng: Nó đáng chết!
67 Họ bèn nhổ trên mặt Ngài, đấm Ngài, lại có
kẻ vả Ngài,
68 mà nói rằng: Hỡi Đấng Christ, hãy nói tiên
tri đi; cho chúng ta biết ai đánh ngươi.
69 Bấy giờ Phi-e-rơ vẫn ngồi ngoài sân. Có một
người đầy tớ gái đến gần, mà nói cùng người
rằng: Ngươi cũng là kẻ ở với Jêsus, người Ga-li-
lê.
70 Song Phi-e-rơ chối trước mặt chúng mà
rằng: Ta không hiểu ngươi nói chi.
71 Khi đi ra ngoài cửa, lại có một đầy tớ gái
khác thấy người, bèn nói cùng kẻ ở đó rằng:
Người nầy cũng ở với Jêsus, người Na-xa-rét.
72 Song Phi-e-rơ lại chối và thề rằng: Ta chẳng
hề biết người ấy.
73 Một chặp nữa, những kẻ ở gần đó đến gần
nói với Phi-e-rơ rằng: Chắc thật, ngươi cũng
thuộc về đảng ấy, vì tiếng nói của ngươi khai

ngươi ra.
74 Người bèn rủa mà thề rằng: Ta không biết
người đó đâu! Tức thì gà gáy.
75 Phi-e-rơ nhớ lại lời Đức Chúa Jêsus đã phán
rằng: Trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối ta ba lần.
Đoạn, người đi ra và khóc lóc cách đắng cay.

27

1 Đến sáng mai, các thầy tế lễ cả và các trưởng
lão trong dân hội nghị nghịch cùng Đức Chúa
Jêsus để giết Ngài.
2 Khi đã trói Ngài rồi, họ đem nộp cho Phi-lát,
là quan tổng đốc.
3 Khi ấy, Giu-đa, là kẻ đã phản Ngài, thấy Ngài
bị án, thì ăn năn, bèn đem ba chục miếng bạc
trả cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão,
4 mà nói rằng: Tôi đã phạm tội vì nộp huyết vô
tội! Song họ đáp rằng: Sự đó can gì đến chúng
ta? Mặc kệ ngươi.
5 Giu-đa bèn ném bạc vào đền thờ, liền trở ra,
đi thắt cổ.
6 Nhưng các thầy tế lễ cả lượm bạc và nói rằng:
Không có phép để bạc nầy trong kho thánh, vì
là giá của huyết.
7 Rồi họ bàn với nhau dùng bạc đó mua ruộng
của kẻ làm đồ gốm để chôn những khách lạ.
8 Nhân đó, ruộng ấy đến nay còn gọi là “ruộng
huyết.”
9 Bấy giờ được ứng nghiệm lời đấng tiên tri
Giê-rê-mi đã nói rằng: Họ lấy ba chục bạc, là
giá của Đấng đã bị định bởi con cái Y-sơ-ra-ên,

10 và đưa bạc ấy mà mua ruộng của kẻ làm đồ
gốm y như lời Chúa đã truyền cho ta.
11 Đức Chúa Jêsus đứng trước quan tổng đốc,
quan hỏi rằng: Có phải ngươi là Vua của dân
Giu-đa không? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật
như lời.
12 Trong lúc các thầy tế lễ cả và các trưởng lão
kiện Ngài, Ngài không đối đáp gì hết.
13 Phi-lát bèn nói cùng Ngài rằng: Họ có nhiều
điều làm chứng kiện ngươi, ngươi há không
nghe đến sao?
14 Song Đức Chúa Jêsus không đáp lại một lời
gì, đến nỗi làm cho quan tổng đốc lấy làm lạ
lắm.
15 Phàm đến ngày lễ Vượt qua, quan tổng đốc
thường có lệ tha một tên tù tùy ý dân muốn.
16 Đang lúc ấy, có một tên phạm nổi tiếng, tên
là Ba-ra-ba.
17 Khi chúng đã nhóm lại, thì Phi-lát hỏi rằng:
Các ngươi muốn ta tha người nào, Ba-ra-ba hay
là Jêsus gọi là Christ?
18 Vì quan ấy biết bởi lòng ghen ghét nên
chúng đã nộp Ngài.
19 Quan tổng đốc đang ngồi trên tòa án, vợ
người sai thưa cùng người rằng: Đừng làm gì
đến người công bình đó; vì hôm nay tôi đã bởi
cớ người mà đau đớn nhiều trong chiêm bao.
20 Song các thầy tế lễ cả và các trưởng lão dỗ
chúng hãy xin tha Ba-ra-ba và giết Đức Chúa
Jêsus
21 Quan tổng đốc cất tiếng hỏi rằng: Trong
hai người nầy, các ngươi muốn ta tha ai? Chúng

thưa rằng: Ba-ra-ba.
22 Phi-lát nói rằng: Vậy, còn Jêsus gọi là Christ,
thì ta sẽ xử thế nào? Chúng đều trả lời rằng:
Đóng đinh nó trên cây thập tự!
23 Quan hỏi: Song người nầy đã làm việc dữ
gì? Chúng lại kêu la lớn hơn rằng: Đóng đinh
nó trên cây thập tự!
24 Phi-lát thấy mình không thắng nổi chi hết,
mà sự ồn ào càng thêm, thì lấy nước rửa tay
trước mặt thiên hạ, mà nói rằng: Ta không có
tội về huyết của người nầy; điều đó mặc kệ các
ngươi.
25 Hết thảy dân chúng đều đáp rằng: Xin
huyết người lại đổ trên chúng tôi và con cái
chúng tôi!
26 Phi-lát bèn tha tên Ba-ra-ba cho chúng; và
khiến đánh đòn Đức Chúa Jêsus, đoạn giao Ngài
ra để đóng đinh trên cây thập tự.
27 Lính của quan tổng đốc bèn đem Đức Chúa
Jêsus vào công đường, và nhóm cả cơ binh vây
lấy Ngài.
28 Họ cổi áo Ngài ra, lấy áo điều mà khoác cho
Ngài.
29 Đoạn, họ đương một cái mão gai mà đội trên
đầu, và để một cây sậy trong tay hữu Ngài; rồi
quì xuống trước mặt Ngài mà nhạo báng rằng:
Lạy Vua của dân Giu-đa.
30 Họ nhổ trên Ngài, và lấy cây sậy đánh đầu
Ngài.
31 Khi đã nhạo báng Ngài rồi, thì họ cổi áo điều
ra mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem Ngài đi đóng

đinh trên cây thập tự.
32 Khi họ đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren
tên là Si-môn; thì bắt người vác cây thập tự của
Đức Chúa Giê-xu.
33 Đã đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là
chỗ cái Sọ,
34 họ cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng;
song Ngài nếm, thì không chịu uống.
35 Họ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi,
thì bắt thăm mà chia nhau áo xống của Ngài.
36 Rồi họ ngồi đó mà canh giữ Ngài.
37 Phía trên đầu Ngài họ để cái bảng đề chữ
chỉ về án Ngài, rằng: Người Nầy Là Jêsus, Vua
Dân Giu-đa.
38 Cũng lúc đó, họ đóng đinh hai tên trộm cướp
với Ngài, một tên ở cây thập tự bên hữu, một tên
ở cây thập tự bên tả.
39 Những kẻ đi ngang qua đó chê cười Ngài, lắc
đầu,
40 mà nói rằng: Ngươi là kẻ phá đền thờ và
dựng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy mình đi! Nếu
ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây
thập tự!
41 Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo và các
trưởng lão cũng nhạo Ngài rằng:
42 Nó đã cứu kẻ khác mà cứu mình không
được. Nếu phải Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy
xuống khỏi cây thập tự đi, thì chúng ta mới tin.
43 Nó nhờ cậy Đức Chúa Trời; nếu Đức Chúa
Trời yêu nó thì bây giờ Ngài phải giải cứu cho, vì
nó đã nói rằng: Ta là Con Đức Chúa Trời.

44 Hai tên trộm cướp bị đóng đinh trên cây
thập tự với Ngài cũng nhiếc móc Ngài như vậy.
45 Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ
đều tối tăm mù mịt.
46 Ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu
tiếng lớn lên rằng: Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-ta-
ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa
Trời tôi ơi! sao Ngài lìa bỏ tôi?
47 Có mấy người đứng đó, nghe kêu, thì nói
rằng: Nó kêu Ê-li.
48 Liền có một người trong bọn họ chạy lấy một
miếng bông đá, và thấm đầy dấm, để trên đầu
cây sậy mà đưa cho Ngài uống.
49 Nhưng kẻ khác thì lại nói rằng: Hãy để vậy,
coi thử có Ê-li đến giải cứu nó chăng.
50 Đức Chúa Jêsus lại kêu lên một tiếng lớn
nữa, rồi trút linh hồn.
51 Và nầy, cái màn trong đền thờ, bị xé ra làm
hai từ trên chí dưới, đất thì rúng động, đá lớn
bể ra,
52 mồ mả mở ra, và nhiều thây của các thánh
qua đời được sống lại.
53 Sau khi Đức Chúa Jêsus đã sống lại, các
thánh đó ra khỏi mồ mả, đi vào thành thánh,
và hiện ra cho nhiều người thấy.
54 Thầy đội và những lính cùng với người canh
giữ Đức Chúa Jêsus, thấy đất rúng động và
những điều xảy đến, thì sợ hãi lắm, mà nói rằng:
Thật người nầy là Con Đức Chúa Trời.
55 Vả, có nhiều người đàn bà đứng coi ở đàng
xa, là người đã đi theo Đức Chúa Jêsus từ xứ Ga-

li-lê để hầu việc Ngài.
56 Trong những đàn bà đó có Ma-ri Ma-đơ-len,
Ma-ri, mẹ của Gia-cơ và Giô-sép, và mẹ hai con
trai của Xê-bê-đê.
57 Đến chiều tối, có một người giàu, ở thành
A-ri-ma-thê, tên là Giô-sép, chính là một môn đồ
của Đức Chúa Jêsus,
58 đến nơi Phi-lát mà xin xác Đức Chúa Jêsus.
Phi-lát bèn truyền cho.
59 Giô-sép lấy xác Ngài mà bọc trong tấm vải
liệm trắng,
60 và đưa để trong một cái huyệt mới mà người
đã khiến đục cho mình trong hòn đá; đoạn, lăn
một hòn đá lớn đến trước cửa mồ, rồi đi.
61 Có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác ở đó, ngồi
đối ngang huyệt.
62 Đến ngày mai (là ngày sau ngày sắm sửa),
các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si cùng nhau
đến Phi-lát
63 mà nói rằng: Thưa chúa, chúng tôi nhớ
người gian dối nầy, khi còn sống, có nói rằng:
Khỏi ba ngày thì ta sẽ sống lại.
64 Vậy, xin hãy cắt người canh mả cẩn thận cho
đến ngày thứ ba, kẻo môn đồ nó đến lấy trộm
xác đi, rồi nói với chúng rằng: Ngài đã từ kẻ
chết sống lại. Sự gian dối sau đó sẽ tệ hơn sự
gian dối trước.
65 Phi-lát nói với họ rằng: Các ngươi có lính
canh; hãy đi canh giữ theo ý các ngươi.
66 Vậy, họ đi, niêm phong mả Ngài lại, cắt lính
canh giữ, lấy làm chắc chắn lắm.

28

1 Sau ngày Sa-bát, ngày thứ nhất trong tuần lễ,
lúc tưng tưng sáng, có Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri
khác đến thăm mộ.
2 Và nầy, đất rúng động dữ dội, vì có thiên sứ
của Chúa ở trên trời xuống, đến lăn hòn đá ra
mà ngồi ở trên.
3 Hình dong của thiên sứ giống như chớp
nháng, và áo trắng như tuyết.
4 Vì đó, những lính canh sợ hãi run rẩy, trở
nên như người chết.
5 Song thiên sứ nói cùng các người đàn bà đó
rằng: Các ngươi đừng sợ chi cả; vì ta biết các
ngươi tìm Đức Chúa Jêsus, là Đấng bị đóng đinh
trên thập tự giá.
6 Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi, như
lời Ngài đã phán. Hãy đến xem chỗ Ngài đã nằm;
7 và hãy đi mau nói cho môn đồ Ngài hay rằng
Ngài đã từ kẻ chết sống lại. Đây nầy, Ngài đi
trước các ngươi qua xứ Ga-li-lê; ở đó, các ngươi
sẽ thấy Ngài. Aáy, ta đã bảo các ngươi.
8 Hai người đàn bà đó bèn vội vàng ra khỏi mộ,
vừa sợ vừa cả mừng, chạy báo tin cho các môn
đồ.
9 Nầy, Đức Chúa Jêsus gặp hai người đàn bà
đó, thì phán rằng: Mừng các ngươi! Hai người
cùng đến gần ôm chân Ngài, và thờ lạy Ngài.
10 Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Đừng sợ chi
cả; hãy đi bảo cho anh em ta đi qua xứ Ga-li-lê,
ở đó sẽ thấy ta.
11 Trong khi hai người đàn bà đó đi đường, thì

có mấy tên lính canh vào thành thuật lại cho các
thầy tế lễ cả biết mọi việc đã xảy đến.
12 Các thầy bèn nhóm lại cùng các trưởng lão
đặng bàn luận, xong rồi, thì họ cho những lính
đó nhiều tiền bạc,
13 mà dặn rằng: Các ngươi hãy nói rằng: Môn
đồ nó đã đến lúc ban đêm, khi chúng tôi đang
ngủ, mà lấy trộm nó đi.
14 Nếu điều ấy thấu tai quan tổng đốc, thì
chúng ta sẽ khuyên giải người, và làm cho các
ngươi khỏi lo sợ.
15 Mấy tên lính đó lấy bạc, và làm theo như
lời. Tiếng ấy đã đồn ra trong dân Giu-đa cho
đến ngày nay.
16 Mười một môn đồ, đi qua xứ Ga-li-lê, lên
hòn núi mà Đức Chúa Jêsus đã chỉ cho.
17 Khi môn đồ thấy Ngài, thì thờ lạy Ngài;
nhưng có một vài người nghi ngờ.
18 Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ
như vầy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới
đất đã giao cho ta.
19 Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh
Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm
phép báp tem cho họ,
20 và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã
truyền cho các ngươi. Và nầy, ta thường ở cùng
các ngươi luôn cho đến tận thế.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e